

nikdy neprešlo žiadnou jazykovou úpravou

Ako sa preťahujú duše chlapcov

Milan Kališ

Túto „knihu“ som napísal preto, chlapče, aby som ti pomohol, tak to neber osobne:

Určite to poznáš („?“), kráčaš po ulici a žena si prejde rukou po vlasoch. Zdvihneš v okamihu zrak.

Priťahuje ťa?

No tak... priznaj si to. Áno alebo nie?

Nikdy sa jej neprihovoriš. Nemáš dôvod.

Môžeš si položiť otázku. Prečo to urobila? Len automatický pohyb – alebo chcela... aby si tú hlavu zdvihol. V podstate nemáš na výber. Lebo si ju zdvihol. Úplne automaticky.

Si v tom. Ženy sú tvoja druhá polovica.

Ženy sú druhá polovica ľudského bytia.

Ženy si všímajú tvoje problémy... ale iba do okamihu, kedy nerobíš tie problémy ty im. Pravda, môžeš to brať len a len subjektívne. Takže si myslíš, čo chceš a to čo potrebuješ, ale ver, že to, čo do teba „hustilí“ toľko rokov, koľko sa uvedomuješ, to len tak neobídeš.

Si v potravinách, domysli si adresu, to ty vieš, kde žiješ. A ak to nevieš, odporúčam ti, aby si to čo najrýchlejšie zistil – alebo sa „spakuj“ a zmizni. Ved' máš ešte dajaké sny. Či už nie?

Nenechaj sa pretlačiť, chlapče. Hovorím ti, hlavu hore!

Ženy totiž veľmi rady zašľapávajú kapustu, „ľavá, pravá, ľavá, pravá“. Rozumieme si?

Takže si v potravinách. Chceš si kúpiť dajaký šalát, povedzme že rybací, ale si len ryba na suchu.

Vidíš všetky tie páry, milencov a manželov. A ženy trhajú hlavami, ak si ich všimneš, ak za to stoja, samozrejme bez toho, aby si ťa „všimli“. Jednoducho len trhajú.

Pozri, mňa vonkoncom nezaujímajú akú máš prácu a čo riešiš, ale ak nemáš aspoň na okamih „lásku“ (ser na tie úvodzovky), ktorá by ti otvorila oči a ukázala kto si, choď radšej dočerta.

Pretože potom mieriš práve tam. Môže byť?

Ako ti to vlastne jemne povedať... Je nesmierne dôležité... kto ťa má rád. A ber to ako chceš. Stará matka? Tvoja matka. Tvoj otec.

Nenechaj sa vtláčať do ich pohľadu, ale radím ti, ak cítia k tebe aspoň niečo... Tvoje srdce bije aj za iných, ale ak si to nepriznáš, môžeš zomrieť na infarkt (moje žarty neber vážne, provokácia je moje... povolenie...)

Ak ich máš, ľudia, ktorí... ťa vidia radi... túto knihu len tak neznenávidíš...

Nepoučujem, nepretláčam ťa... Len... vážiš si ľudí, ktorí ťa majú radi? Priatelia... Máš, nemáš? A čo je to?

„Vieš, priateľ je údajne druhé ja.“

Môžu ti zachrániť život. Každý človek sa totiž „modlí“ po svojom. Ono z hľadiska metafyziky občas stačí, keď myslíš na teba. Ale zostaňme pri zemi:

Máš ten šalát?

Platíš pokladničke, ktorá je v práci, takže keď to chceš počuť, ak sa jej páčiš, aspoň raz sa pohneš ako chce ona – a bude ti chutiť. A možno aj stráviš, čo máš stráviť.

Všetko so všetkým súvisí, tak sa nenechaj zmraziť pohľadmi ostatných. Ak si sa nechal, bojuj proti tomu, nič nie je nemenné – pokiaľ ešte žiješ.

Kráčaš s tým šalátom na miesto, kde každý deň skladáš svoju schránku.

Pozri, máš v sebe ešte aspoň dajaký pocit? Zabudni na to, že ti „prikazujem“, snažím sa len o tvoj návod prežitia. (A nechcem za to nič. Len zostať v tvojom srdci... Väčšina ti bude klamať alebo ti nepovie nič. Inak... ak máš vlastný manuál k sebe samému, prestaň čítať, a masturbuj. Dušou alebo penisom... Si práve v tom štádiu ☺)

Ale varujem ťa, masturbácia rozkladá, pokiaľ zabudneš na možnosť, že okolo tvojho okna práve prechádza žena, ktorá hľadá to, čo ty. Ale dávaj si pozor, žena sa takmer vždy pozerá na „svet“ z pohľadu „života ako takého“, ty sa pozeráš na svet z pohľadu „ducha ako takého“. Ak nevieš o čom hovorím, mal si viac čítať alebo viac vnímať „kámo“ - a ak mi chceš rozbiť hubu alebo len dušu, spamätaj sa – táto kniha je aj na tvoje strane.

A je jedno, či je ti tvoj „duch“ totálne ukradnutý – alebo nie. A je úplne... ale úplne jedno kto si. Ak si robotník, preber sa. Ak si stratený intelektuál, preber sa. Ak už iba si, dojedz – a pokús sa o niečo „viac“, napríklad „hľadaj niečo, čo ti zabráni v skrytej alebo hlasnej sebaľúti“.

Chceš chlŕastať, lebo nemáš čo robiť?

Potom dúfaj, že keď vkročíš do podniku, aspoň niekto v tebe „uvidí dajakú sympatiu“. Bude sa ti piť lepšie.

Pretože zomiera sa lepšie, keď si niekto toho všimne, chápeme sa?

A ty sa pozeraj na ostatných mužov rovnako, možno len nenašli „lásku, ktorá by ich objavila... alebo sú len natolko slabí... ako ty.“

Podvedome sa za nich pomodli, oni sa podvedome pomodlia za teba.

Hlavne nerob pičoviny, ale keď už ich musíš „robiť“, aspoň sa nehraj na to, že to „nepotrebuješ robiť“. A neobťažuj ženy, alebo ak ich musíš obťažovať – čímkoľvek – potom sa už len spoliehaj na to, že ťa „dnes“ neodsúdia. Možno by sa ti mohlo zle spať, a „spánok v bezvedomí z alkoholu“, nuž, to už je určitý risk. Poznáme... ľudí, ktorí tak zaspali navždy, a nemusíš byť veľký teológ, aby si to v sebe rozhrešil.

Už to, dúfam, vieš - „život horí z dvoch strán“.

Tak prečo si tam, kde si? Už to máš? Čo si robil, kurva, doteraz?

Všetko musíš urobiť sám, ale to, že niekto k tebe niečo cíti... Pokračuj. Ešte ti to horí.

Vypadni! Vypadni zo svojej sebaľúti!

Ak nie si nikým milovaný, prestaň masturbovať!

Ak nie si nikým milovaný, zamysli sa, prečo sa toľko hovorí o Ježišovi.

Ak nie si nikým milovaný, sebeláska a sebenenávisť nie sú riešením!

Ak nie si nikým milovaný, chyba je v tebe, ale zvnútra ťa nikto neobjaví, len ty sám!

Ak nie si nikým milovaný, ešte si nenašiel odozvu!

Ak nie si nikým milovaný, hrozí ti smrť!

Ak nie si nikým milovaný, si bližšie k tomu, že bude duša pretiahnutá, bez toho, aby si si to priznal! Aspoň niekedy.

Ak nie si nikým milovaný, spoločenský diabol čaká na každé tvoje zaváhanie a strhne ťa k sebe aj bez podpisu.

Nehraj sa viac s fazuľkami, ono ťa to počúva!

Všetko čo urobíš, a pritom klameš seba samého, už to pochop, strhne ťa to a oklame ťa to.

Len sťažka sa môžeš pozrieť do zrkadla... Ak ti trhne tvárou, buď si vedomí, že si na rozhraní, a pokiaľ nevieš ktorou cestou sa vydať, všetky cesty síce „budú tie správne“, ale nebudú patriť tebe, ale tým, ktorých stretneš!

Nepotrebujem sa v tebe viac opakovať!

Pozri sa do zrkadla... a pokiaľ sa za minútu nebudeš milovať, budeš raz milovaný, lebo si zabudol zapnúť svetlo ☺

Ale ak na svojom mieste nemáš zrkadlo, choď sa v pokoji prejsť von, a každému človeku, čo pôjde okolo... sa na okamih pozri do tváre, a vo vnútri sa pýtaj „chcem sa dozvedieť kto som... aj od teba, človek... čo ide oproti. Aj od teba“.

Stačí sekunda, lebo on ťa vidí.

Stačí sekunda, ak je „na tvojej strane“, automaticky sa pozrie pohľadom doprava. Ale môžem sa myliť. Je to na tebe. Len prosím, nikdy neber ľuďom slobodu vo svojich myšlienkach, takže radšej... nechaj na tom druhom ako sa pohne, potom sa budeš hýbať slobodne aj ty – ale iba do okamihu, v ktorom zistíš, že „pravda nie je na nikoho strane, pravda iba je“.

Je nesmierne dôležité, aby si aspoň raz vnímal ako sa ľudia hýbu a prečo.

Je nesmierne dôležité, aby si aspoň raz povýšil svoju osamelosť na samotu. Pretože osamelosť je ľudská tragédia, samota... má svoje spenie, ktoré ťa prinúti... jedného dňa pozdraviť druhého človeka.

Je nesmierne dôležité, aby si aspoň raz pochopil... prečo sa hýbeš spôsobom, ktorým sa hýbeš. Skôr alebo neskôr sa to dozvieš.

Neber to osobne. Nikdy to neber osobne. Si v tom ako všetci ostatní. Takže... uvidíme kým si na konci (aj) tejto knihy...

Kde si teraz?

Žmurkni obidvoma očami. ∞

Ako sa má tvoj malíček? ™

To je jedno... ktorý. Povedzme, že svoj čas neoklameš...

Mám tvoj malíček. Spomal' alebo pridaj, záleží na tebe, ale čítal si niekedy Sväté písmo? Otvor si ho aspoň raz automaticky a prečítaj si prvú vetu, na ktorú natrafíš...

2

„Ľudia klamú, život neklame“.

Tak si dávaj pozor, kde si odplúješ. Nikdy nevidíš, ktorá stará žena ťa vidí a čo má v hlave.

Vieš, poviem ti, ženy majú rady vstávanie z mŕtvych, len to musíš prežiť. Len by v tom nemala byť pokazená morálka a etika. Ženy cítia tvoje srdce.

Mali by sme sa zoznámiť.

Ide mi o tvoju dušu.

Ide mi o to, kto si. Zničím ťa... ak za to nestojíš, pomôžem ti... ak za to stojíš.

Môžeš veriť na „ľudské dobro“, ale potom musíš byť ticho. Ani neceknúť. Dobro patrí len tým, ktorí nestáli pred útočníkom.

Máš právo bojovať, ale kto určí, či je tvoj „boj“ dobrý alebo zlý?

Predstav si...

Že si na návšteve na oddelení v hospici.

Čo by si chcel povedať tým ľuďom? —Ak by ťa ešte vnímali... Počuješ, vnímali!

Psychiatri majú pravdu len do okamihu, v ktorom nenastupuje láska, viera a nádej. Tomu len málokedy rozumejú. Potom ťa už nevnímajú! Láska, viera a nádej... to sa skúmať nedá, tak radšej pozoruj:

Hovorím o tom človeku, čo mu „ochorel mozog“, a ty sedíš vedľa neho v ktoromkoľvek „sociálnom hospici“. Nevníma ťa.

Spýtaj sa, aj keď ťa to nezaujíma, ale vidíš jeho prázdne oči... „Prečo ešte, kurva, vôbec žije?“

Ak už o tom v podstate ani nevie... stále je súčasťou, už to máš?

Ale pohne sa mu pravá ruka, keď k nemu vkročíš do miestnosti.

Už určuje viac tvoje bytie – ako vlastné.

Môžeš sa uvedomiť cez neho... Rozumieš mi?

„Máš vôbec právo sa uvedomiť cez neho?“ (z toho si nič nerob, že o tom nevieš)

To ty vnímaš jeho utrpenie, to ty vnímaš jeho stratu „vedomia“... ale dajako ťa cíti, inak by predsa nepomohol tou rukou...

A potom ti automaticky padne zrak na akúsi muchu, ktorá lieta okolo jeho hlavy. Pristane mu na čele.

Hej, muchy majú rady hovná. Takže ani hovná nie sú nepodstatné, lebo ich má „niekto rád“ – a potrebuje ich.

Chceš sa zaoberať silou niečoho, čo „nemá meno“?

Pomysli si, že... chceš, aby tá mucha odletela... „ak si voči tej muche *v práve*, ak je pre teba tá hlava, ktorá už nemyslí, dôležitejšia ako pre tú muchu.“

Žartujem s tebou. Už to máš?

Ibaže by som nežartoval. Už to máš?

Kedy si naposledy šukal?

Kedy si sa naposledy miloval „z lásky“? Ak to tak môžeme nazvať.

Alebo si sa len nechal chytiť do rozdielov v pohlaví?

94,333333 % percent na svete vyznáva iba „pohlavnú lásku“. Ďalej sa nedostanú.

Si jeden z nich?

Keď vidíš pošvu... čo vidíš?

Keď vidíš jej orgazmus... čo cítiš?

Lenže môžeš to zobrať aj z toho „pozitívneho kopca“:

Aj „pohlavná láska“ je „dobrá“, keďže pomáha prežiť.

Prežiť spoločnosti, aby mohla ďalej rozvíjať otázku:

Si len jedinec alebo si už spoločnosťou. Nezabúdaj, chlapče, toto je len jedna zbytočná veta, ale nesie sa s tebou oveľa hlbšie ako si pripustíš...

Nenechaj sa oklamať!

Nenechaj sa zneužiť tým, čo sa ti dodá zvonku!

To ľudia posudzujú tvoj život, až do okamihu, v ktorom nenájdeš „niečo viac“.

Až keď pochopíš „našu hru“, precítiš, že v podstate nejde o žiadnu hru. Smrť sa v tebe vyvíja. Môžeš prísť o všetko, čo máš rád. A ani si to neuvedomiť. Vtedy až tak netrpíš, len ti to postupne berie chuť do života. A tebe sa nakoniec nechce vstať ani z postele (ak ešte dajakú máš).

Všetko sa v tebe odvieva.

Dávaj si pozor na svoju myseľ!

Udržuj sa v kondícii, inak ťa to pošle na najbližší cintorín.

Môžeš spochybňovať čo chceš - ako len chceš, chlapče, chlapče, ale pokiaľ si sám, musíš sa správať tak ako sa píska zvonku. Potrebuješ aspoň ešte jedného človeka, ktorý bude stáť na tvojej strane!

A vtedy sa stávaš silnejším!

A vtedy nemusíš ochorieť, či už sociálne... alebo duševne.... alebo fyzicky.

Zatnem za teba päste. Ak ti klikne automaticky pravé oko. Takže nič ☺... Povedal som, že „kanadské žartíky“ milujem.

Uvedom si prečo nekliklo. Nemáš na to? A neveríš mi. Mne je to jedno, bol som už aj blázon... A mal som už toľko chorôb... A odmietlo ma už toľko žien... Nevieš koľko žien „by ťa odmenilo“... Ony o tom zväčša nahlas nehovoria, keď „nevyužiješ svoje šance“.

Uvedom si prečo kliklo - niekedy predvčerom, včera – alebo ešte len klikne... Raz možno pochopíš a precítiš.

Ďalej sa nedostaneš:

Bez „lásky“. Bez nádeje. Bez viery (v niečo... alebo?).

Ale môže ti „To“ odviať celoživotnú lásku... ak si nedáš pozor... a ty už nikdy nezažiješ také splnutie. Už to bude len kompromis o pokračovaní.

Ale môže ti „To“ odviať nádej. Nádej sa však môže vrátiť s každým novým východom slnka.

To čo rieši slnko... a to, čo rieši vesmír... a to, čo rieši „to, čo bolo pred vesmírom“... je ako s tebou.

Svet s tebou totiž s tebou súvisel už dávno predtým ako si sa narodil. Ak si to nikdy nepriznáš, zomrieš bez toho, aby si precítil, že tvoj zánik súvisí so všetkým, čo jestvuje.

„Organika bude anorganikou, a anorganika bude organikou.“

„Ako vieme obaja, život speje k smrti = smrť speje k životu“.

Ešte raz – hneď v úvode opakovanie opakovaní - môže ti „To“ odviať celoživotnú lásku!!!

Ono to jestvuje, nezostáva mi nič iné, len držať ti palce.

Ak trpíš... môže si spomenúť na Ježiša, ale musí to byť úprimné. Vieš čo tým myslím, chlapče?

Môže byť pre teba len historickou postavou.

Môže byť pre teba časťou z teba, my všetci sme v určitých okamihoch časťou z teba. Len o tom nevieme – alebo o tom nehovoríme – alebo o tom nechceme vedieť.

Pamätaj:

Ak premeškáš životnú lásku, a ty sa skôr či neskôr dozvieš, ešte nie si vinný!

Pretože ak raz pocítiš, že vedľa teba praskajú steny, a ľudia sa prežehnávajú, keď prechádzaš okolo... „si príliš blízko“, spomeň si na mňa a vyslov moje meno, ešte nie si vinný!

Vinný voči životu, musíš zomrieť!

Sú životné miesta, kde sa druhá šanca nedáva!

Sú životné miesta a srdcia, kde jestvuje druhá šanca!

Ale ja som tvoja tretia šanca!

Chcem v tebe raz vidieť toľko zapálených srdc... aby si sa dozvedel, že všetko so všetkým súvisí... len sa nenechaj oklamať!

Možno sa raz vrátia tvoje pocity v niekom inom a možno sa raz vráti tvoj talent v niekom inom a možno sa ti raz prisní, koľkokrát si bol v živote oklamany.

„V živote budeš oklamany len toľkokrát, koľkokrát si klamal?“

Dobré ráno!

„V živote zažiješ takú lásku, aký si vo vnútri seba samého“.

Dobrá noc! Spi sladko.

Lenže pokiaľ nezistíš kto naozaj si, nikto iný to za teba nezistí... Láska ťa skutočne môže našartovať, ale pokračovať musíš sám.

Len nikdy neželaj nikomu smrť!

Také súdy sa zvyknú vracat'.

Len nikdy neželaj žene, ktorá ťa opustí, samotu v cítení!

Len nikdy neželaj mužovi, ktorý ťa vysmeje, osamelosť v tom vysmiatí! Pokiaľ si v práve... tvoj spánok bude bezpečný. Bezpečný a liečivý.

V spánku ťa to opravuje, pokiaľ si bližšie k pravde o sebe samom – a tým aj k pravde o všetkom, čo vidíš.

Pretože subjektivita končí v okamihu ako chceš hovoriť nahlas a dotýkať sa srdc iných ľudí. Vtedy sa srdcia spájajú.

Len spojenie srdc môže zabrániť skorým súdom, ktoré čakajú na každého... pretože každý prechádza okom, ktoré nepatrí jemu samotnému.

Boh nie si ty, tak pozoruj a neplač, keď sa dozvieš, že nie všetko záležalo na tebe... ☺

Veci môžu prichádzať k tebe, keď hľadáš a nebojíš sa odmietnuť pretiahnutie „svojej“ duše.

Áno, áno, áno, to, o čo tu často ide, môžeš nazvať expresívne:

„Kedy si necháš pretiahnuť dušu? Ako? A kým?“

Staneš sa „korporatívnym surrealismom“... teda začneš podvedome obhajovať záujmy iných, lebo budú obhajovať tvoje právo na úspech, na rodinu, na deti, na materiálny pozostatok všetkého, čím si chcel byť.

To, čím si chcel byť, nie, nie, ani to nebola a nie je hra! Ale keď si dospel k slobode toho, kým si stal... už môžeš pochopiť... lásku! Lebo si bol pochopený... láskou.

Láska:

Údajne, láska by raz mala prísť ku každému... Veríš tomu?

Len aby si si všimol, „kedy sa dvere zamykajú zvonku a kedy zvnútra“. Už to máš?

(Toto sa mi fakt nechce ani v najmenšom „vysvetľovať“... hehe.)

Môžeš uveriť, že dnešná „nová“ spoločnosť sa hrá už len na silných a slabých. Ale, prosím, dávaj si pozor.

Potom budeš súhlasiť so sociálnou evolúciou, kde silní bez slabých a slabí bez silných sa nedajú pomenovať, lebo sa navzájom potrebujú. Len ten nepomer je krvavý. Ak bude slabých príliš veľa... silní budú ešte silnejší... až do okamihu, kedy slabí pochopia, že vlastnia osudy silných a odsúdia ich v premárnených životoch, keďže pozície „slabí-silní“ nepoznajú duševné cesty.

Aj ty si duševná cesta, či už máš zlomené srdce alebo iba zlomenú myseľ... a už len prijímaš zvony, ktoré pravidelne zvoní pre niekoho iného. Potom... v tom šťastnejšom prípade zazvonia tvoje zvony už len raz...

„Modlím sa za teba, ak sa ty modlíš za mňa...“

„Modlím sa za dobrých... aj za zlých...“

„Modlím sa, aj keď sa modliť neviem, to len moje srdce ľudí neodsúdilo, tak ako kňaz, ktorý miluje aj tých, ktorí boli (sú) odsúdení na smrť“.

Ak spôsobíš niekomu bolesť...

Ak si spôsobil.

Odpustil ti?

Pretože históriu si nikdy neodomykáš sám...

Pretože ani city si nikdy neodomykáš sám... pokiaľ nežiješ na pustom ostrove... Len aj rastliny sú živé.... pokiaľ je ten ostrov pustý len z hľadiska ľudských a „iných“ (povedzme si rozprávky a iné príbehy o zvieratách) bytostí...

A cítia.

Buď si to priznáš, alebo ťa rastliny... a všetko živé... bude... budú cítiť aj bez teba, bez tvojho uvedomenia...

Môžeš cítiť a nevedieť o tom, môžeš sa hýbať tak ako chcú iní, a nevedieť o tom, ale nemôžeš milovať bez toho... aby si o tom - aspoň jedenkrát - „nevedel“. Tak už si odpusť.

Pustý ostrov sa však môže stať všetkým, kde vstúpiš, pokiaľ bude tvoje srdce neprebudené.

(Chlapče, uvedom si, prečo sa tvoj palec – niekedy - „myká“ ako sa „myká“ a prečo!).

Ak ťa aspoň raz pichne v srdci pre niekoho iného, pichne aj toho druhého?

„Vlastným tvoje telo, ak ty vlastniš to moje“.

3

Koľkí ľudia ťa už skutočne odsúdili? Možno to nemáš v hlave len dostatočne vyrovnané.

A preto ťa hlavá bolí, keď sa snažíš zo seba vysúkať „niečo naozaj dôležité a zmysluplné...“

„Vieš, šťastie bolí zo všetkého najviac - ak ho nedokážeš zničiť... Naučiť sa životnej spokojnosti znamená - aj - **nikdy sa nevzdať!**“

-

A koľko vzťahov si už mal? A koľko lások si už opustil v srdci?

Tvoj súd je každý deň. Každý!

Súdi ťa to a ty o tom ani nevieš!

Koľko semena si už stratil a koľko susedov si ohovoril ako oni teba?

Ak si odsúdil a ak si želal „duševné zdravie“, ak si jedol ten rybací šalát a tvoj žalúdok trávil aj za miliardy, ktoré pred tebou zdochli od hladu...

Odsúď ma za to, že pri tomto strácaš čas a možno ťa pichne pri srdci... Toto sú monopoly písania, bejby!

Zavri „To“...

Som rovnaký ako ty, urob niečo so svojim životom... a možno v tebe súboj „Boh vs. diabol“ bude legendárnejší ako u iných... (- aspoň pre teba? Nuž, to nie je dobrý part.) (pozri, zjednodušujem ako sa len dá...)

Pozri sa okolo a povedz si ešte raz a ešte raz o čom to tu je. Vidíš pekné ženy v „pekných autách“, sila kupuje krásu, ak v ženách zostáva iba čistá evolúcia. Čím viac vzťahov mali a čím „častejšie boli pretiahnuté len chodiacimi penismi...“

Aj ony sú k tomu dotlačené tým, čo vidia.

Vidíš prít'azlivé ženy ako stoja na rohu ulice a ponúkajú sa ti. Nájdi rozdiel v tej čo sedí v aute a v tej, čo ponúka pošvičku na ulici.

Možno majú obidve... deti. Ktorá bude lepšia matka? Ak sa môžeš už nazvať „spoločnosťou v tvojich očiach, súď, to „Ona“ robí rada.

Hod' kameňom, už si zabudol koľko kameňov si dnes videl v očiach iných?!

Povedia ti – príliš veľa myslenia bez východiska škodí.

A ty si všímaš všetkých tých kokotov a všetky tie piče, ktoré uverili, že sa oplatí „byť niekým“ (šplhať sa na strom a odpáliť všetky konáre pre ostatných, čo sa šplhajú za nami?), „vrtieť zápästím“ s drahými hodinkami. Oni hrajú hru a tá hra ich oklame. Ukradne im všetko, začo/prečo stojí žiť.

Ale môžu si ťa kúpiť a ty im môžeš slúžiť...

Aj ty sa staneš len tým, kým chceš byť. Len na to nesmieš zabudnúť. Môžu ťa poslať (kľáčať – napríklad) do rohu a vysmiať ťa, ale nikdy ti nezoberú srdce a myseľ, ak tvoříš úprimne.

A stojíš si za tým...

Neopúšťaj svoje ambície!

Ak máš čo ponúknuť, ponúkaj... a krič. Ver, že tí, ktorí posudzujú, všetci tí „kritici tvojho života – a tvojho diela, nech už je čímkoľvek“... sú len výkričníkmi vlastných nenaplnených životov.

Tie najťažšie obhajoby patria histórii.

Tie najľahšie úspechy ti ryhu do duše urobia len sotva...

Lenže aj tí, ktorí rezignovali... mali svoje lásky... aj oni mali svoje nesprávne rozhodnutia. Aj oni prehrali toľkokrát, že ti budú hovoriť, že výhra je „nemožná“.

Údajne v spoločnosti sa nevyhráva pokiaľ nehráš „našu hru“.

Údajne v spoločnosti sa nevyhráva pokiaľ aspoň chvíľu neplávaš sám medzi žralokmi.

Neboj sa, každého raz – aspoň na okamih – hodia levom.

A každého „raz vyskúšame, či je schopný prejsť hradbami...“ Každého raz „osvietime“, aby sme videli, kam patrí...

„My a ty“. Už tomu rozumieš?

Alebo si sa rozhodol pochodovať v spoločnosti ako v púšti?

Dávaj si pozor - „spoločenské príznaky v tvojej mysli nebudú mať s tebou zľutovanie“.

Dávaj si pozor - „každý sa dá zničiť“. A každý sa dá zachrániť...

Každý môže ochorieť... Len sa o tom mlčí.

Všetky tvoje orgány... patria... patria... patria... Myslíš si, že len tebe? Pátraj... pátraj... kto je... kto bol... kto bude... tvoj otec... tvoja matka...

Sú to len ľudia, len či vieš prečo a ako ťa splodili.

Dieťa veľkej lásky patrí veľkej láske.

Dieťa krutosti patrí krutosti, ale jestvuje vyslobodenie v očiach ženy.

Ženy často rozhodujú o „umelcoch (všetkých životov“ viac ako si myslíš.

Tak ako „vojaci“ rozhodujú o vojakoch viac ako si si kedy myslel. Kto je tvoj veliteľ v tomto živote?!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Ešte stále môžeš dosiahnuť stav, kedy budeš patriť len sám sebe, ale ešte tam nie si...

Ak by si tam bol, neprešiel by som ti dnes v noci tvojim telom... a nespočítal rany, ktoré si rozdal a ktoré si dostal... Tak si to spočítaj, pretože i ja môžem myslieť za teba. Ale potrebuješ to?

Príliš, príliš, príliš veľa prijímaš z okolia a pravdu o riadení... sa nedozvieš.

90 percent, ktorí sú len strojmi... hoci aj stíhačkami.

10 percent, ktorí dokážu pilotovať... nech aj bezmotorové duše.

A 1 percento, ktoré o tebe rozhoduje. Neplač, ale radšej si chyt' ukazovák na ľavej ruke, ten pravý ukazovák si strč do riti. A otáčaj až kým nepochopíš... (Pozri, pokiaľ sa teraz nepohol tvoj palec, rob si čo chceš, ale potom som to s tým ukazovákوم myslel doslovne ☺...)
Že pokiaľ sa nestaneš programom pre bohatých... budeš len programom pre chudobných v okolí – cirka 100 metrov od teba.

Si príliš rýchly a príliš inteligentný a máš veľké IQ? Ak nemáš výstup, bude ťa to chcieť zhltnúť ako prvého! Také sú pravidlá!
Tak sa spamätaj!
Bude to chcieť od teba aspoň deti!
Tak „nepanikár“!

Uveril si v Boha?
A otvoril si tú Bibliu... - „aspoň náhodne“ - ako som ťa „prosil“?
Tak otvor Korán!
Tak otvor čokoľvek, čo diktuje iným ich pravidlá „prežitia“!
A ako sa má tvoj mobilný telefón?

Ak nemáš nič, nechávaš sa len klamať – tak ako týmito riadkami...
Ak ti to bolo niekedy úplne jedno, „zapnem ťa“ na krátku chvíľu, len pokiaľ to znesieš!

Si idiot, ak si prijal a obhájl svoje postavenie bez výčitiek, tvoja spokojnosť je len všetkým, čo si môžeš kúpiť... bez priznania si, že tvoja prítomnosť je len otázkou platobnej karty a občianskeho s mikročipom... Nemám sa prečo skrývať za paranoju, ak si ňou ešte neprešiel ty...
Sloboda nejestvuje, ak si uveril, že môžeš byť šťastný - ak budeš vedieť čo najmenej. Ak sa budeš chcieť izolovať a nevedieť o „všetkom okolo“.
Aj ty – iba 2x - unikáš pred všetkým, čo by ti mohlo spôsobiť bolesť?
Len nepokoj je prejavom ducha, ktorý sa bráni...
Tie najlepšie kone sa nikdy nedajú skrotiť priemernými jazdcami...

Nepoznáš? „Chlapci, ktorí sa nehrajú... robia problémy!“
Všetci sa musia hrať (hoci už som raz, kurva, vykrikoval, že tu o žiadnu hru nejde)!

„Dosadíme ťa do našich monopolov. Monopol ducha, monopol slávy, monopol umenia, monopol lásky...“
O každú príťažlivú ženu údajne treba zabojsovať...
O každé dieťa vyhrať boj v posteli...
Veríš tomu?
Alebo len prehltáš naprázdno?
Ak nesúhlasíš, čítaj ďalej. Ak súhlasíš, choď sa dajako uvoľniť (a zotri si to psie hovno z pravej topánky, hehe), budeš to asi potrebovať.

Upokoj sa... upokoj sa... Aj ja môžem byť tvoje právo na život - ak to pochopíš len tak ako si budem želať ja. Už to máš?
Alebo choď do kostola a modli sa s babkami.
A večer čakaj, čo za sen ťa obšťastní.

Môžeme ti dodať do hlavy čokoľvek... nezabúdaj.
Spočítaj si „ako dlho tu ľudstvo je“ a čo všetko sme už s ľuďmi ako ty dokázali... ☺

Pretiahneme ťa!

V snoch, v realite.

Buď si istý.

A ak nebudeš dobrý zvnútra, zhniješ.

Uč sa našim súdom!

Uč sa kde žiješ!

Uč sa ako dostať ženu do postele... a cítiť k nej aspoň na noc „čosi také“, aby ti to neublížilo na „tvojej ceste životom“.

Jeden sex, v ktorom budeš myslieť len na seba a strčíš jej ho do úst ako predátor... a láska žien sa ti opäť vzdáľuje. Pochybuješ?

Pochybuj!

Nemám ťa prečo klamať, ibaže by som bol sám klamstvom.

Som rovnaký bludár, ak nie som „pokrstený“.

Som rovnaký bludár, ak nie som „zapojený do boja náboženstiev o pret'ahovanie vo výkrikoch:

„Koľko je kokotov a píč, toľko je našich právd.“

„Čím viac kokotov a píč, ktorí sa nezamýšľajú nad tým, kto sú zvnútra, tým viac *našich* hláv na stínanie“.

„My sme pravda, pokiaľ nehľadáš sám za seba“.

Ak hľadáš sám za seba... kto ťa potom obháji?

Si teda dobrý zvnútra?

Och, nakoľko si vlastne dobrý? A dokážeš to posúdiť sám... alebo zase len „tí druhí“....

Tak si - „vážne“ - dobrý zvnútra?

Tak sa dnes zase vyspíš. (Áno, aj také sa tu hovorí...)

Alebo:

To si ešte len v tejto „pozícii“. Pod' vyššie...

Dualizmus sa tiahne všetkým, čo si doteraz prečítal a - „dnes“ - vykonal?

Si dobrý zvnútra... ale skrývaš to, pretože pracuješ „s tými“ žralokmi, kde raz za čas... musíš povedať ľuďom z pozície... sily:

„Zmizni mi z očí, ty chuj, ty vyjebaný pes, sluha zla, ktorý o tom piču vie!“

Tvoj spánok... bude len takým, nakoľko si úprimným k sebe samému... (?)

Alebo si nájdi niekoho, kto ťa obháji v „jeho láske“!

Čo si myslíš, ako to dokážu prežiť všetci tí zločinci a... cirkus mafie?

Vytvárajú sociobiologické kolektívy... Už to máš?

Povedia ti... niektorí ti povedia:

„Vyber si... na ktorej strane chceš stáť...“

- Ach, Bože, myslel som si... že je len ..moja-tvoja strana... A potom už len večné tápanie a prešľapovanie na mieste...“

Si pripravený? Tak pod' - „dáme si ďalšie životné repete“:

„Koľkokrát iní ľudia vyslovia tvoje meno, toľkokrát sa v živote pozrieš do vlastných očí... a pokiaľ ti automaticky žmurknú (ľavé, pravé... alebo si len nezaujatý čitateľ? – alebo pocítiš „chvenie v palci“), ver... že niekto bol blízko... niekto... ti ukradol srdce. Našiel si ho pri niekom inom? Alebo už len...“

Tvoje srdce a tvoje praskajúce kosti.

Si s niekým iba preto, aby si nebol sám? Si s niekým iným, aby si mohol nájsť niekoho iného sám v sebe – a je to tak oslobodzujúce?“

„Máš ešte vôbec dajakú dušu? Mýliš sa, tieto slová nemôžu obhájiť tvoju dušu a ty to vieš, chlapče... Alebo si sa stal predajným obalom? Pozeraj sa okolo, vieš koľko ľudí zbiera také smeti... ako si ty?“

„Čím viac tvoje oči plačú po láske... tým menej pochopenia nájdeš medzi *modernými* ľuďmi...“

Ach, toľko ľudí si už obhrýzalo palec...

„Ak si myslíš, že sa ešte raz zopakuješ... a tvoje šance prídu k tebe ešte raz... pozri sa na najbližší ihličnatý strom... V budúcom živote budeš teda ihličnatým stromom... A ty si vo svojom *životnom šťastí* najskôr pomyslíš: Budem aspoň niečo, ďakujem, ďakujem...“

„Ak si stal len *existencialistom* srdca a praskajúcich kostí... tak zomrieš len ako taký *duchovný násilník* a nájdeš iba oslavovanú racionalitu... v každom jej/jeho pohybe... a nič viac, už to máš?“

„Koľkokrát ťa niekto nazval človekom? Že aspoň raz? Buď šťastný... len keby od toho záležalo, či aj zomrieš ako človek...“

...alebo sa stratíš len ako ten, ktorý si myslel, že už môže stratiť len život...“

„Ak si zaplatíš kurvu a ona ti odpustí za tvoje peniaze, myslíš si, že svedieť už nie je potrebná... Nuž, nezabudni... že svedomie jestvuje, či chceš alebo nechceš... Len aby tvoje svedomie nakoniec neskončilo na ramenách a prsiach dotyčnej slečny... aby si o polnoci nevstal z postele a nepocítil lásku, ktorá nejestvuje – okrem tvojej oklamanej duše...“

„Ak si cítil lásku k dajakej schránke a nezabudol si jej meno... a občas si vo svojej životnej spokojnosti na ňu spomenieš... Tá žena a jej cesta by mohla byť stále správna... pre srdce a kosti dakoho iného...“

„Každá bytosť chce zachytiť v niečom viac a preto sa tak veľa bytostí vzdáva...“

...menia sa už len na tú istú bolesť a nárek, ktorá patrí toku rieky bez toho, aby vedeli, že aj ich sestry a bratia... ako napríklad ... lososy... dospeli len po odovzdaní génov... tým najkvalitnejším pre tie najkvalitnejšie... Len kvalita sa nedá posudzovať, pokiaľ nemáš lososa na stole? Na večné veky... pokiaľ ich druh nevyhynie... Kto si zase raz uvedomí a „precíti“ toho lososa na tanieri, vyhral? Kto zjedol lososa, vyhral? A kto uvidel živého lososa v rieke a bol hladný... a nechtyl ho... iba prehral?“

Tak si vyber... a spočítaj všetky slová, ktoré v živote povieš a môžeš si za nimi stáť.
Prečo si tak dlho mlčal?

Prečo počúvaš tých, ktorí v slovách opúšťajú samých seba a Ty o tom vieš... ale iba krútiš hlavou.

Toto bude trápne jednoduché... len ako všetko, čo si nechceš priznať:

„Pokiaľ niečo nechceš zmeniť, nezmeníš to.“

Prestaň sa pozerat' „koľko je hodín“ pokiaľ to naozaj nepotrebuješ!

4

Ešte niečomu naozaj veríš?

Veríš tomu, že keď si ho nevyhoniš, príde k tebe niečo, čo by k tebe inak „nemohlo prísť“?

Veríš tomu, že keď sa bezducho opiješ... s bezduchou partiou... niečo si oddiališ a skrátíš si život o jednu sekundu, o jeden dobrý bozk, o jedno „dobré pomodlenie“ – napríklad? Ach ty... „futurista“. („Och, Bože..“ – povedala by dajaká pekná slečna, ktorá hľadá a hľadá... - pritom zabíja chlapcov ako si ty... ako na bežiacom páse ☺.)

Je ti to úplne ukradnuté, lebo stále nevidíš do vnútra rozhodovania o tvojom živote?

Všímaj si, kto ťa vidí, keď kráčaš opitý domov alebo keď sa snažíš „športovať“.

Ver mi, že každá pravda sa dá predať a každá pravda sa dá stratiť.

Ver mi, že ak hľadáš pravdu, nájdi ju radšej v sebe... lebo inak ju budeš navždy len kupovať za ťažké prachy.

Môžeš žiť pre svoju rodinu.

Môžeš žiť pre Boha.

Môžeš žiť pre „lásku“.

Ale ak aspoň na okamih nebude žiť niekto pre teba, môžeš sa tu z tohto zblázniť.

Chod' sa pozrieť na politický míting... ďalšia strata času, lenže „spoločnosť je naozaj potrebné dajako spravovať a ojebávať, najlepšie odzadu“. Čo to nechápeš?

Ak si nikdy nepochopil „skutočné právo“ v očiach tých, ktorí sú na uliciach, čo vôbec vieš?

Ešte chceš niečo naozaj dosiahnuť?

Alebo si len vychutnávať ďalší východ slnka?

Chlapče, chlapče, keď si hlboko zamilovaný... všetko vidíš... myslíš si, že konečne „vidíš za plentu“. Keď vytriezvieš... nevidel si vlastne nič viac... ako tí pred tebou... (Pýtam sa po prvý raz: ako si toho využil?)

Je toľko uhľov pohľadov, že aj slovo „relativizmus“ je len slabou náplast'ou... na tvoje zmiešané emócie.

Si ako ja. Si ako oni. Si ako všetci.

Výnimočnosť je smiešna, keď zaspávaš sám v posteli.

Neboj sa, osamelosť ti nikto nebude chcieť „zobrať“...

Tu sa berú „iné vecičky“...

Tu sa ponúkajú „iné rozkoše“...

Načo skočíš, tam spadneš.

„Načo skočíš... budeš potrebovať ešte niekoho vedľa seba, aby si preskočil. Sám nepreskočíš nič, bude počuť toľko slov a ľudských príbehov, že ťa to bude ťahať len do izolácie! Ato je možno prvá prehra...“

- Pretože každý človek môže byť v určitom okamihu postavený ako stavebnica –
- „Pretože každý človek môže byť v určitom okamihu odmietnutý, a zaradený do pozície a postavenia len ako na vojne... pokiaľ sa bude prijímať len hodnota ľudských stavebníc...“ –

Ak sa bojíš nepochopenia...

Môžeš si schovávať jazyk, ale ak ti ho vyplazí automaticky, ako to zoberieš?

„Veď je to len automatický pohyb...“

Prečítaj si úvod. A zahod' túto knihu do zberu alebo na ňu vystriekaj svoje semeno, bude mať takú hodnotu akú máš ty. Ale striekaj len vtedy, ak ťa vzruší táto kniha a nie tvoja sexuálnoemocionálna predstava... Takže si to rozmysli.

Vždy máš na výber.

Ale čas na priznanie sa ti skrakuje.

Chceš sa naozaj k niečomu priznať, ale si ten, ktorý premlčí vlastný charakter... Charakter ti taktiež určujú ostatní!

Ty „vlastníš“ len svedomie a spomienky, ktoré v tebe vyvolávajú pocity!

V pocitoch je tvoja moc, ak ti už nezostalo - takmer - nič v boji o presadenie, kde sa nehrá na to, kto je alebo nie je „božie dieťa“.

Nie, nie, nemusíš sa báť, peniaze nie sú spravodlivé, aj oni len sú...

Ale ak máš peniaze, môžeš zaujať iba tých, ktorí veria peniazom a ich viera má naplnenie v ovládaní ostatných – ak to dokážu ustáť... Nikdy nenájdeš len tých, ktorí by stáli na miestach, ktoré určíš ty.

Aj tvoje deti - či už genetické alebo i tie duševné – prestávajú byť len deťmi, keď precítia, že si len jeden z mnohých ľudí...

Je príliš veľa slobody v očiach tých, ktorí o ničom nikdy nerozhodujú.

Ak sa dostaneš na pomyselný vrchol poznania... bez lásky k stvoreniu si len „blázon na vrchu, kde ťa nikto neobjaví, lebo vrchy, kde iní nemôžu... nemajú vlastne žiadny zmysel pre Naše napredovanie...“ (???)

- Ak si myslíš, že si „práve najviac slobodný“, mohlo by to byť práve naopak... –
- Veď je príliš veľa skupín a druhov spoločností, kde je komunita nadradená osudu jedinca... Obzri sa alebo sa pozri von z okna, ešte raz a ešte raz:
- Na ktorej strane to vlastne stojíš, pokiaľ nepoznáš tú svoju?

Môžeš veriť svojej prítomnosti!

Môžeš veriť na motýlie krídla... a na ich mávnutie.

Čo nevieš, že motýle sú len „krásne lietajúce pohlavné orgány“?

Realita a racionalita sú tak kruté, že sa môžeš vydať aj cestou, pri ktorej nájdeš ležať na zemi emócie a neopätované city tých, ktorí aj za tvoj jediný úsmev... by ťa radi zdvihli zo zeme.

Môžeš veriť úsmevom a môžeš veriť plaču. Ale ver mi, sú miesta, kde plač znamená stratu života.

Môžeš veriť na konexie a úplatky. Môžeš veriť na etiku a morálku, ale si len súčasťou hry, kde je etika a morálka básňou, ktorú čítajú už len básnici duší...

Básnici duší možno jestvujú:

Už si stretol aspoň jedného?

Alebo sa pomaly blížiš k citovému vyhoreniu, keďže už si videl toľko utrpenia a trápenia, že „All you need is love“ je dávno za tebou a teraz veríš už len:

Ak máš peniaze a postavenie, môžeš si zaplatiť „predĺženie života“ v nemocnici... v krásnej žene - duchaplná alebo nie, bude mať rovnaké potreby ako ty! Dostaneš sa vždy k tým správnym ľuďom, pokiaľ patíš „hore“? Dostaneš sa vždy len k tým, ktorí rezignovali, ak patíš „dole“?

„Fyzické telo je len – údajne - jedna strana mince!“ To ti povie hocikto. Ale ten kto vlastní „mincu“, bude ju otáčať v „tejto dobe“ pre všetkých, ktorí „také peniaze, také mince“ nevlastnia?

Duševné vlastníctvo je už dávno vlastníctvom...
Tak kto komu patrí „v tejto knihe“?

Prebuď sa!

...

Ak ti raz niekto skutočne zachráni život z lásky... začína sa zábava!
Chlapče, skloň hlavu, aj také jestvuje!

Ak by tak nezáležalo na tom, do koho si sa to zamiloval...
Môžeš sa „modliť“, aby tá žena bola vzdelaná a mala prehľad „o tom ako to tu funguje“.
Môžeš sa „modliť“, aby bola uvedomelá... ale buď si istý, že skôr či neskôr sa zachová iracionálne.
Nie vždy je uvedomelá žena výhrou, bejby!
Ešte raz:
Ženy sú život, ty si len duch toho života!
Už si videl šťastného v láske ako sa odhodlal vykrikovať po „skurveneji spoločnosti“, aby mu odsekla hlavu?
Pretože skutočná „ženská“ láska urobí z muža to, čo chce... ak si neobhájiš svojho ducha. Ak by viac žien milovalo Tvojho ducha... vieš, kde by si už mohol byť?

Ktorý dialóg so ženou si pamätáš ako posledný. A ktorý ako prvý?
Spomeň si!

Nerád ti hovorím, ale je dôležité, kto sa „zamiluje prvý...“ a kto „lásku vyvolá v tom druhom“...

Volá sa to „bytostné právo zapálenie tvojej sviečky, bytostné právo zhasnutia tvojej sviečky“.
„Ako sa jeden k tomu druhému šplháme.“

Že nevieš o čom hovorím?

Možno sa „skutočná bytostná“ láska skončí v posteli, ak zistíš, že si sa naozaj miloval...
„Pretože ak cítiš bytostnú lásku... ten rozmer a tá hĺbka... ti dá erekciu až v okamihu plodenia????“ ČUDOVAL BY SI SA... ČO VŠETKO SÚ ĽUĐIA OCHOTNÍ PRECÍTIŤ, ABY SA STAL ŽIVOT ZNESITELNEJŠÍ.

Môžeš sa smiať... môžeš plakať... ale milovanie pre rozkoš ti útočí na lásku rovnako ako klamstvo, ktoré vyslovíš iba preto, aby si hral formu pred druhým človekom...

Ak cítiš „hlbokú“ lásku aspoň na okamih „svojej večnosti“, aspoň jedno milovanie bude „nadsexuálne“...

Ale obaja vieme, že sex sa už pradávno stal povinnosťou v „našej novej“ spoločnosti. Tak musíš mať – len - šťastie v láske?

Alebo je to stále dokola o osobnosti... o bytosti... toho... s kým si... ?

Ver mi, ak si žena udrží pošvu čistú, môže ťa „kompletne“ vyčistiť. Dávaj si pozor odznova!
Ak už poznáš ženské právo na život... Dopovedz si sám. Alebo sa pozri na ženu, s ktorou si.

Možno je pravda, že skutočná láska pozná odpustenie... Len dá sa „definovať“ v láske každý deň odznova?

Zákony lásky sú aj v tebe, ale neznalosť ťa pred ničím neospravedlní.
Pretože musíš bojovať o svoje prežitie medzi ľuďmi, ktorí, celkom prekvapivo, neuznávajú (len) tvoj vzťah a „tvoju“ lásku...

Alebo zaradíme spiatocku, ale nezabúdaj, pokiaľ vieš „dobre cívať“... môžeš zaparkovať len ako – v skutku - potrebuješ:

„Všetko sa dá v tebe prebudovať, všetko sa dá zmeniť, ak uveríš, že si súčasťou vesmíru, ktorého zmysel jestvovania ešte nikto „uspokojivo“ nevysvetlil... Vyber si svoju planétu a bude sa anorganika točiť aj pre tvoju organiku...“ – tak, čo ty na to?

Alebo sa dostávaš znovu iba k unavenému rozhraniu - „jednoducho iba som“.

Som. Som. Som.

Čo všetko chceš ešte vedieť?

Chceš vedieť ako to tu reálne funguje? Pozoruj svoje prsty. Povedal som, že mám tvoj malíček. Neveríš mi? Srdce stále tlčie.

Môžem mať čokoľvek Tvoje, čo nepamätáš, veď „sú to len slová na papieri“...

Nedozvieš sa kto práve teraz zomiera... a čo všetko vedel... a o čo všetko „svet“ stráca...

Lenže sme v tom spolu a ak si to „odmietaš“ priznať... zostaneš nakoniec naozaj sám.

NAOZAJ SÁM.

Môžeš to zobrať filozoficky, ale čo tvoje emócie, ktoré ťa tvoria rovnako ako tvoje myslenie a uvedomenie?

Každý človek dokáže podceniť najmä svoj život, ak nadceňuje životy ostatných.

- Život je hádam znesiteľný len cez precítenie ostatných... ktoré sa k tebe vracia - ?! –

Áno, áno, už zomrelo príliš veľa nevinných ľudí (emocionálne diery len tak nezaplníš), ale vytvára to energiu. Akokoľvek. A niečo tú energiu používa.

Nebudem ti rozprávať viac o Bohu a obhliadačovi duševných mŕtvol, neviem o nich nič...

Všetko čo vidíš, to všetko s tebou súvisí... „Ale dávaj si na mňa pozor“ – to, čo ťa stvorilo, a to čo dopustilo, aby si sa stal tým, kým sa stal, a to, čo dopustilo, aby si vykonal to, čo si vykonal... ..

Never mi, dostaneš len takú smrť akú si zaslúžiš?

Never mi, že patíš len do takej skupiny a civilizácie, ktorú si zaslúžiš?

Never mi, pretože ja verím, že si tým, čo si práve o sebe myslíš. Čo si myslíš?

Môžeš vlastne veriť na čokoľvek, ale skutočná viera je predmetom neveriteľnej ľudskej závidi, lebo väčšina ľudí nevie, čo to znamená viera...

Buď obozretný, dosiahneš len také „osvietenie“, na aké máš... Ale záleží od toho tvoj „spoločenský úspech?“

To je otázka, pri ktorej by sa Hamlet nikdy nespýtal „byť či nebyť“. Už to máš?

Čím viac máš vzorov, tým neskôr sa tu spozoruješ.

Spoločnosť je príliš málo na to, aby si pochopil, že si sa stal len produktom s dátumom platnosti – trvanlivosti. Patríš ľuďom, ktorí ťa milujú, ktorí ťa dosadili do ich vzorca chápania sveta, patríš len láske, ktoré je práve teraz v móde?

Ak zistíš, že väčšina ľudí zostáva len v animálnom štádiu, koho to je chyba a kto to chce?

Prečo tú žili(žijú) aj ľudia, ktorí pri meditácii „žili(žijú) iba zo slnka“? (nežartujem)

Ešte stále si môžeš v tejto roztrúsenosti vybrať? Pritvrdím len kvôli Tebe.

5

Ak si naozaj pochopil, že zomrieš a že tvoj život mohol byť „vždy iný“...

Ako chceš... len ako chceš... chod' do najbližšieho obchodného komplexu a daj si kávu – napríklad.

Ak sa ti bude po chvíľke zdať, že je tam „príliš veľa ľudí“ a „životných záujmov“... si na správnej adrese.

Hral si niekedy naše spoločenské monopoly? „Si len tým, čo máš. Doslovne“. Zhlboka sa nadýchni.

Čo si v živote vytvoril?

Čo si v živote zarobil?

Komu si čo daroval? A komu si sa tým chválil?

Alebo to nepotrebuješ?

Koľko „plusových“ bodov si už nazbieral? A myslíš si, že to bude niekoho zaujímať, ak budeš mať problémy?

Koľko daní si už odviedol?

Ak chceš, ak na to máš, zarob si na samotku. Dúfam, že mi rozumieš.

Ak chceš, ak na to máš, zarob si na svoj život, aby si ho mal taký, aký chceš. Inak budeš len „porazený“...

Víťazi. A porazení.

Nezabúdaj, evolúcia si kupuje lásku aj v kostoloch. Ale je to láska? Alebo len „chut“ prežiť podľa nanútenia a získať videné tak, aby človek mohol vykriknúť:

Heuréka, dokážem ponúknuť len to, čo mi je ponúkané.

Nezabúdaj, tvoj mozog sa dá vymazať. Nechod' príliš ďaleko, nechod' príliš vysoko vo svojich úvahách, ak nemáš nič, nebudeš sa mať v sebe čím obhájiť. A nikto ti nedaruje kúsok zo svojho spánku, v ktorom sa obnovuješ len tak ako si zaslúžiš... Pokiaľ práve neležíš v koncentračnom tábore.

Vtedy pochopíš takmer všetko, ale k čomu ti to tam bude?

A ako si sa tam dostal?

A kto je vinný? A kto bude vinný kvôli tebe?

A koho to ešte zaujíma?

- Aj ten najlepší spevavec raz zdochne a nebudú si ho pamätať ani milenci, ktorí pri ňom prežili to „nadsexuálne“ milovanie...? -

Tvorivosť... aj talent sa dá iba stratiť – ak ho máš.

Všetko sa dá ukradnúť, ale získať môžeš iba to, čo v tebe vidia tí, ktorí ťa majú radi.

„Ach, Bože...“

-

Všetky tie krásne ženy majú náskok v hierarchii plodenia, keď to pochopíš... ?

-

Všetci tí „duchom bohatí muži“, majú náskok v tej istej hierarchii, ak dokážu speňažiť ducha akýmkoľvek spôsobom?

-

„Len keby to speňaženie nezáviselo od toľkých panenských žien... Si si istý?“

„Len panna vie, čo znamená stratiť panenstvo... lebo ona tým naozaj niečo stráca... Aspoňže každá žena bola raz pannou! A každý muž panicom! Už to však nič neznamená...“

„A naštastie... v dnešnej dobe môže aj kurva dosiahnuť lásku ako Mária Magdaléna... lebo aj „vtedy“ takú lásku dosiahla len „kurva“...“

Ak máš kvôli ženám veľké problémy... ak máš mužských priateľov, skutočných priateľov, ktorí sa ti neboja rozbiť hubu – slovami alebo priateľským gestom... Oni dokážu „opraviť“ tvoju rozbitú myseľ a zlomené vedomie... Len si nenechaj zlomiť srdce ženou, ktorá k tebe nič necíti... A je jedno, či niekedy cítila alebo... necítila.

- Nikto nevie opovrhovať duchom muža tak ako žena, ktorá toho ducha nikdy neprecítila v láske... v ktorú dúfaš. –

Chlapče, pretože potom ťa „to“ posunie práve sem:

1. Už nikto nie je zvedavý na tvoj postoj... ak stojíš v poslednej rade, niekto ťa musí vybrať a vytiahnuť. Ber to radšej „športovo“.

2. Tu ti pojebaná filozofia ani skurvená teológia nepomôže... ak sú raz tvoje karty rozdane... Načo... načo si ich rozdal toľkým ľuďom. Aspoň raz si choď zahrať poker... aspoň o 1 mincu, ktorej veríš...

3.-10.

Chlapče, je čas precítiť všetky svoje potreby! Bez toho s nimi nevieš narábať.

Choď si to radšej rozdať s dajakou ženou, ak ju dokážeš zbaliť... len tak. Možno máš „dobré“ telo, možno máš „sexy mozog“, možno máš niečo, o čom ani nevieš.

Možno chce len tvojho vtáka na okamih.

Ak si tú súlož obhájiš, ak sa do teba nezamiluje, ak sa v tom obaja obhájite... nemusíš sa báť.

Na „vieru“ stačia vždy dvaja...

Všetko, čo môžeš získať... je chvíľa spokojnosti, ak prijmeš bez výhrad spoločenskú zmluvu.

Ale spoločenskú zmluvu môžeš aj „preplatiť“... Neber to doslovne, ale môžeš.

Kedy sa už prestaneš hýbať ako nechceš? Koľko máš rokov?

Nauč sa to kontrolovať alebo si budú o tebe všetci myslieť, že si „vinný“ – inak povedané, že si slabý, že si ten, ktorí stále prehráva, v každej miestnosti, v každom vzťahu, v každom obchode, v každom umení.

Nauč sa klamať telom, inak sa TU ďalej jednoducho neodstaneš. Tí, ktorí veria na „všeobecnú pravdu“... neriadia samých seba.

Kúp si svoju pravdu!
Predaj svoju pravdu!

Ale varujem ťa:

Pristávajú na tebe pravidelne muchy, narážajú ti do očí, lieta okolo teba hmyz?

Vyťahuješ si z úst vlasy, ktoré sa tam nemali ako dostať?

Už ti z oka niečo „vyletelo“? Napríklad šedivý vlas, aj keď ešte žiadne šedivé... nemáš?

Dobré ráno!

„A už sa pred tebou dajaká stará žena zodvihla dajakú mincu a chcela ti ju podať – keďže si kráčaš „tak zlomený oproti“? A ty si nevidel v jej očiach nepriateľa tvojho pohybu po tejto planéte...“

Z tohto ťa už nič nedostane, už zostáva iba láska, ktorá, bohužiaľ-našťastie, nie je (výhradne) na tebe. Už sám svoje city neprebudíš.

Možno si sa – niekedy - pokúšal „predať“ svoju lásku:

Možno si ju chcel využiť len v prospech seba.

Možno si len príliš dobrý a citlivý – a nechal si sa – akoby bezducho – zlomiť.

Možno si to ešte nepochopil, ale už sa „to“ o teba pokúša zas a znova. Že čo myslím stále dokola to - „to“ - „To“? Počúvaj v čítaní:

Môžem ťa uistiť – veril by som na to, čo vidím, ale neverím na to, čo cítim, lebo už ťa „to“ môže klamať v každej polohe, v každej myšlienke.

Možno strácaš sám seba, lebo si dopustil, aby ľudia, ktorí ťa chcú vycicat', či už podvedome alebo vedome... lebo si dopustil, aby niekto vysal tvoje emócie a použil ich len pre svoj svet.

Ak si stratil polohu, v ktorej „vyšlo slnko len pre teba“, ono vyjde pre niekoho iného.

Posúva sa to od človeka k človeku, a ty si zabudol zavrieť dvere do svojej mysle.

Počul si niekedy myšlienky iných chodcov – vďaka tomu... ako sa vieš vcítiť do ich tvárí... a do ich mimiky a do ich otáčania hlavami... do ich žmurknutí...? Niekto ti ukradol srdce. Už

nie si majstrom vlastných emócií a cítení!

„Sú to len tvoje klamstvá, ktoré ťa chcú zbaviť utrpenia.“ Dávaj si pozor - kto vie o tebe, koľkokrát si porušil písaný-nepísaný zákon?

Klame ťa to zvnútra, klame ťa to zvonku.

Cítiš sa ako väzeň medzi ľuďmi.

Ešte môžeš spať, ešte môžeš spať... Tak môžeš?

Možno si len príliš rozprával o tom, čo vidíš... „A my sme si povedali, že v tom nie je dostatok dobra... aby sme ťa vyzdvihli z tvojho hrobu...“

Nezabúdaj, že „osvietenie“ príde k tebe v okamihu, v ktorom si povedal niečo, čo môže byť použité... V okamihu, v ktorom cítiš, že „to“ môže byť použité pre ostatných...

V okamihu, v ktorom hovoríš niečo nové, čo „sme ešte nepočuli“... Inak sme počuli takmer všetko, ale je „fajn“, ak ty si na okamih myslíš niečo iné... Vtedy si na okamih „náš najlepší sluha“.

Túžiť po láske, ktorú by si zapamätali tvoje deti?

Uvedom si svoje sľuby!

Túžiš po naplnení, ktoré by opísalo tvoju dušu ešte zaživa?

Uvedom si svoje „hriechy“§ - !

Priprav sa, púšťam k tebe právo!

Priprav sa, táto spoločnosť nepatrí tebe!

Priprav sa, spoločnosť nezmeníš cez svoje vnútro! Boj je „spustený“... Tak nakoľko dokážeš pretlačiť svoje vnútro do vnútra iných?

Musíš byť silný a nenechať sa spláchnuť pri prvej vlne v našom oceáne.

Musíš postrehnúť kedy sa ozvať a kedy mlčať, inak ťa čaká bolesť jazyka.

Musíš postrehnúť kedy povedať „zbohom“ a kedy „vitaj“.

Musíš ísť srať.

Musíš zo seba dajako dostať svoje, ešte raz a ešte raz a ešte raz (v tomto sa budeme opakovať v každom dni, v ktorom túžiť po niečom viac), semeno muža ako semeno života (len) ako semeno druhu, lebo inak sa ti bude rozpúšťať vo vlastnej krvi. Ak to vydržíš, možno ťa nájde žena, ktorá dokázala v sebe podobne „rozpúšťať“ svoje vajíčka“.

Už to máš?

Musíš aspoň raz skloniť hlavu pred silnejším, ale on si to nezapamätá.

Tak si radšej nájdi pána, ktorému je č'ou slúžiť, inak ti aj „on“ ukradne všetko, čo môže.

Ešte si nepochopil, že vždy musíš niekomu slúžiť? A ty by si chcel byť pán sebe samému. Ak to dokážeš, možno ťa čaká smutný pohreb... Ale nemusíš sa báť, podľa pohrebov sa tvoj život súdiť nebude.

Pohreby plodia, v najlepšom, len emócie.

Priznaj si, že - „zase raz“ - zomrieš... „Berieš“ to ako vyslobodenie. „Berieš“ to ako nemenný jav. „Berieš“ to ako otázku: komu potom slúžilo moje vedomie?!

A slnko práve zasvieti pre teba!

Priznaj si, že si len elektrický proces. Ale musíš sa zapojiť do nášho prúdu...

- Neveríš v „zázraky“? Tak vyslov päťkrát „moje“ meno a uvidíš, čo sa stane! – (☺ ☺ ☺ ☺ ☺)

Precíť svoje jestvovanie! V tomto nemáš na výber. Emócie máme všetci tak podobné... lenže tam sa to iba začína.

Ide o to ako s nimi pracuješ. Si v tom sám? Alebo ti niekto drží krk?

Ide o to ako ich kontroluješ. Si v tom sám? Alebo ti niekto drží srdce?

Môžeš sa opakovať v každom dni. Ale skôr či neskôr ťa niekto opustí, s opakovaniami sa žije mizerne, nevieš?

Ide o to aký uragán si spustil a aký uragán sa do teba vrátil.

Ide o to ako dlho budeš chorý „z lásky“. Čím dlhšie, tým viac sa ti odkrýva podstata „našej“ hry.

A zober to ako chceš!

Áno, nie, áno, nie, áno, hra- nehra, tu sa s tebou už nikto nehra, pokiaľ nemáš rozhl'ad a moc, šance, o ktoré by „diabol“ nestál.

Ľudia ťa budú chcieť ukrižovať... pokiaľ sa necháš.

Ale ak budeš v práve... ak si obhájal v sebe zmysel, ktorý má v sebe každý, keďže sa narodil... môžu ťa ukrižovať, ale ich zmysel bude navždy tvoj. (Už to máš?)

Tak sa nad tým zamysli. Odpusti všetkým, pre ktorých si stal ich zmyslom.

Každý sa chce definovať cez toho druhého, pokiaľ v sebe neobjavil ten zmysel, pre ktorý zomrel aj Ježiš na kríži.

Zakrič...

Ježiš, toto som ja.

A potom, keď si vypočutý, jemne ťa to nadvihne, pretože už priveľa ľudí bolo „v Ježišovom práve lásky bytia“.

Sú ľudia, ktorí sa nedajú zneužiť a pátrajú len sami za seba. Ale každé pátranie túži predsa niečo odhaliť, nemyslíš?

Buď budeš, alebo nebudeš.

„Pokiaľ nevieš obhájiť svoj svet, budeš navždy používať len svet iného človeka“ = slová sa menia, ľudské myšlienky a cítenia zostávajú aj v tejto knihe často rovnaké na každej stránke, ktorou si.

Dávaj si pozor, nikdy nechod' do metafyziky... „bez úprimnej lásky“!

Ak sa nedokážeš sám obhájiť pred jestvovaním, do ktorého si sa narodil, ešte máš nádej v láske!

A môžeš ju nazvať „kresťanskou“... „bytosťou“... „ontologickou“... dokonca i „existencialistickou“... „jemnou“... ale vyhni sa porovnaniu lásky v očiach iných... Pohlavná láska viac nie je láskou, ktorú hľadáš!

Ach, varujem ťa, ak sa často mylíš... na čo máš právo... možno... toľkokrát sa zmýliš vo svojom bytosťom hľadaní. Ale pravda o tebe samom ťa hľadá neustále.

Ide o to... či vieš počúvať... hudbu okolitého prostredia. Hudbu, ktorá prichádza k tebe z celého sveta, ktorý tvorí všetko kým si, pokiaľ ešte nevieš, že počúvaš, aby si bol počúvaný pre niekoho iného počúvanie. Počúvame jeden druhého a ten, ktorého spev je úprimnejší a precítenejší, je bližšie k raju na ktoromkoľvek mieste, kde vkročí.

Môžeš sa modliť koľko chceš, len modlením sa do takého raja nevstupuje.

Vieš, ani Ježiša nedokážeš pochopiť, pokiaľ ho neprecítiš...

Tak miluje ťa – napríklad - Ježiš?

Tak miluje ťa tu ešte niekto, koho „tak dlho“ nevidíš?

Od ľudí už nežiadaj ani tú najmenšiu duševnú omrvinku, len tak môžeš dostať naspäť svoju dušu.

6

(Ako môžeš žiť.. v tomto svete, keď nemáš usporiadanú štruktúru svojho myslenia? Čo? Čože?“)

OK - 6 je údajne šťastné číslo pri hádzaní kocky, tak sa ťa pokúsim zoznámiť s tvojim opakovaním, lebo šestka padne len vtedy, keď si priznáš, že aj kockou niekto musel hádzať po prvý raz(!):

Každý ťa dosadzuje do svojho „hádzania kocky“. Tak ako vidia ostatní, tým sa postupne skutočne staneš, keď si nedáš pozor a budeš sa odvolávať na cudzincov, ktorých celý život je len o námahe spoznať sa cez vymedzené pravidlá.

Musíš sa klamať pred všetkými. Nakoniec.

Tak kto si pre dnešok, kurva?

Tak kto si bol včera v noci, kokot?

Tak kto si bola s ním, piča?

Myslíš si... že dajakého leva by si vystrašil, ak by si sa nebránil jeho útoku? (:)

Každý by ťa najradšej videl na jeho strane, keď sa potrebuje sťažovať.

Každý túži po pomoci, a podvedome by ťa stiahol do svojho sveta... Lebo len ľudské svety sa predávajú lepšie ako pravda, sex, reklama... pokiaľ zapadnú do koľajníc sexu, plodenia (len pre uzavretie húb), obhajoby zriadenia, náboženstva, práva, ktoré ti útočí na myseľ, pokiaľ myslíš ešte stále nekomfortne a tým nesplácaš to, čo do teba „vložíla skupina, v ktorej žiješ“.

Pokiaľ nemáš rodičov, ktorí by ti rozumeli...

Pokiaľ nemáš lásku, ktorá by ťa objavila – aspoň čiastočne – v tom, kto si... Obráť sa na mňa a znova vyslov päťkrát moje meno, pretože už rozumieš, že celý „svet“ je ako vychádzka „okolo väzenia tvojej mysle, bytosti a duše“.

Každý stráži a každý upadá...

Každý je vlastne dozorca vo väzení tejto spoločnosti. A kontroluje tých, čo skončili na výstavke tejto spoločnosti.

Každý slúži každému?

Tak nebuď príliš arogantný a namyslený.

Pretože ti to bude útočiť na tvoje najslabšie miesta.

Chceš zomrieť na rakovinu?

Chceš zomrieť kvôli tvojmu dieťaťu?

Chceš zomrieť kvôli niekomu inému?

Chceš vôbec zomrieť ešte za niečo?

Opakovanie – ďalšia a ďalšia matka múdrosti:

Aj nevyužitý potenciál je hriechom v 21. storočí?

Každý ťa raz opustí. Priateľstvo sa končí tam, kde začína tvoj „ľudský závod“. Vystríham ťa!

Môžem ťa odštartovať, tak ako ťa môže odštartovať každá žena, ktorá od teba niečo chce:

Ženy získali v týchto reálnych hrách súhlas pretiahnuť tvojho ducha a zistiť, čo všetko môže priniesť...? Ale záleží to od veku a od jej vyspelosti. Nejestvuje jediná láska - ak nemáš v sebe vieru, ktorá by vás ťahala vyššie a odomykala by vám to bez spoločenského nároku „niečo získať, niečo vyťažiť za každú cenu - mŕtvolý a štatistické nehody sú povolené“.

Tvoja myseľ a spomienky sú nakoniec len nástrojom toho, čo chcú od teba tí, ktorí si „niečo na tebe všimli?“ A keď si nevšimnú nič... máš akú takú slobodu?

Zabudni.

Neboj sa, aj som už zabudol na veci, o ktorých nebudeš nikdy vedieť. A ty si už zabudol na veci, o ktorých nebudem nikdy vedieť ja.

Ale na všetko si môžeš spomenúť ešte raz. Čo je v tebe nahrané sa nedá vymazať, ale dávaj si pozor... musíš byť veľmi dobrý jazdec, ak chceš jazdiť sám na svojom mozgu. Nikdy totiž nevieš po „akej trati“ vlastne pôjdeš.

Tvoja trať sú všetci okolo, ešte raz a ešte raz.

Všetci vtáci, všetci psy a všetky mačky, ktoré žijú vedľa ľudí. Myslíš si, že oni nevidia a necítia... Vidia... to, čo im dáš. Cítia ako sa k nim správaš...

Ale aj pes sa môže zblázniť.

Ale aj mačka sa môže zblázniť.
Ale aj vták môže odmietnuť spievať.

Postav sa mimo práva! A začne tvoja zábava. Možno tie najlepšie mačky a psy budú na tvojej strane.

A keď budeš bežať... budú ťa pozorovať zas a znova - vrany. Možno ťa prijmú za „svojho“.
Vrany vedia byť kruté vtedy, keď to čakáš najmenej. A vtedy, kedy si na kolenách, vtedy ti ukážu, že ich krídla nie sú vymodlené, ale získali ich v evolúcii. Už to máš?

Aj evolúcia je len Božia hra, „haha“ vs „hihi“ vs „hehe“! (Už to máš?)

Tí, ktorí vyhynuli, kto si teraz na nich spomenie?

Ale možno pochopili a „objavili“ správanie, ktoré dnes už nikto nepoužíva?

Tak o čom to je? Pýtaš sa ešte každý deň – alebo už chceš mať iba pokoj, tak ako na začiatku knihy?

Nájdí svoj pokoj duše.

Najlepšie je hľadanie, ktoré je večné... Ale drž radšej jazyk – ešte raz a ešte raz a ešte raz - za zubami!

Hľadanie je predpísané! „Môžeš hľadať len na miestach na to vymedzených“!

Ak si odhalil niečo „nové“, ver mi, že tu bolo dosť ľudí, ktorí na to už „skapali“...

Až v okamihu, v ktorom zistíš, že aj ty používaš len to, čo ľudstvo obhájilo v kolektívnej mysli – stávaš sa človekom?

Počúvaj ma, veríš na kolektívnu myseľ?

No tak teda dobre, želim ti „vlhký sen“ len podľa tvojho gusta, ak to znesieš...

A

Povedia ti, príliš veľa orgazmov z teba urobí citového mrzáka... Príliš veľa ukájania v ktoromkoľvek smere urazí tých okolo... lebo cítia podvedome, že máš to, čo práve nemajú?
„Priznaj si možnosť, že to môže byť aj takto!“ (Ale o dve sekundy choď radšej ďalej...)

☺

Nikdy si ako človek neželaj svoju smrť! Lebo ak si narcis a staviaš svoje emócie na povrazoch iných ľudí, zomrieš rýchlejšie ako objavíš niečo pre iných v našej spoločenskej evolúcii_ (99 percent – chlapče – 99%?):

Opakovanie je kurva bolesti:

Ľudský svet je predsa stále reklama pre tých, ktorí iné nechcú, nevedia alebo sa neobťažujú prijať. Majú na to právo alebo je im to právo dodávané zvonku, aby sa našli v mase ako jedinci, ktorí znamenajú presne to, čo sa im vymedzí, aby vedeli, že ostatní hýbu hlavami tak ako chcú aj oni – občas? „A zlaté teľatá sú všetkým, čo môžeš dostať,“ . si hovoria tí, ktorí si povedali: „aj takí ako my musia byť!“

Nadýchni sa!

Ak si chceš obhájiť svet odznova, každý deň bude na teba útočiť každý človek, ktorý si ho obhájiť „silnejšie“-lepšie-výraznejšie.

Myslíš si, že kňaz tu niečo neobhajuje?

Dobré ráno!

Nevieš čo máš robiť?

Nevieš kto ťa dostane z tohto života, ak máš pocit, že si len ďalšie hovno?

Všetky ženy hovná odmietajú! Ty predsa tiež odmietaš ženské hovná - ak si normálny!
Už si teda v našej hre o naplnenie každý deň, keď vstaneš z postele?
Znížili sme sa k hre, lebo ono sa to nedá opísať slovami tak, aby bol každý spokojný. Takže aj ty si hra. Keď si sám so sebou... cítiš sa tak stratený, lebo si tú hru prekukol skr-naskrz?
A zrazu si túto knihu môžeš otvoriť na ktoromkoľvek mieste... a budeš sa cítiť, že vlastne čítaš stále to isté?
Presne tak!

Mal by si viac cestovať po svete!
Mal by si viac cestovať sám po sebe!

Spokojnosť nie je naplnenie. A naplnenie nie je spokojnosť?
Čím viac vieš a čím menej môžeš predať z toho, čo vieš...
Pretože sú tu ľudia, ktorí vedľa viac ako robia.
Pretože sú tu ľudia, ktorí sa snažia robiť a povedať viac ako vedľa...
Pretože sú tu ľudia, ktorí uverili na prvú omrvinku, ktorá im zaviala do srdca a do mozgu?
Ach, Bože...
Koho to je chyba odznova a odznova?
Kde sa stala chyba?
Bojuješ o každé miesto na trhu?
A každý kolektív je len opakovaním všetkých tých kolektívov okolo?

Zabudni, že jestvuje nepísané právo.
Potrebuješ okolo seba ľudí, ktorí ťa obhájajú v našom akváriu plnom žralokov society.
Tak kde ich máš?

Pozri sa na svojich rodičov. Koľko majú skutočných priateľov?

Keď budeš mať 50 uvidíš to isté čo teraz, len priznanie už bude iné?
Alebo sa nič nezmení?
Alebo budeš ešte lepší herec?

...ak z teba túžba po niečom „vyššom“ urobila len herca, ver, že herci potrebujú „najviac zo všetkého“, lebo potrebujú rozumieť najmä cez svoje telá.
Ten kto „hrá“ cez svoju myseľ a vedomie... už vlastne nie je herec...?

Zabíja ťa to zvnútra? Zabíja ťa to zvonku? Je to iba tvoj ďalší uhol pohľadu.

Uragán asociácií a myšlienok sa v tebe môže spustiť, keď nie si vypočutý a pochopený aspoň tak, aby si sa cítil ako Človek?
Aj ty si dávaj pozor na „duševnú chorobu“ (je stále veľa ľudí, ktorí veria na dačo také... ale je to stav... ktorí niekde začal, bejby). Ak sa vymykáš z priemeru, a dnes sa vlastne každý do určitého okamihu „vymyká z priemeru“, pokiaľ nie je potrebné niečo vytvoriť... alebo opraviť... alebo niekomu pomôcť... alebo milovať niekoho nielen cez seba...
Áno, zabudni na najlepšie kone... možno som klamal! Tu ide len o to, v ktorom okamihu života sa dáš skrotiť a v ktorom okamihu zase začneš na chvíľku protestovať.

Ak sa prepadneš tak hlboko, že ťa to nepustí k ľuďom, ktorých si poznal, poďakuj sa sám sebe.
Opakovanie toho... čo neustále cítiš - je aktom nevypelosti a nerozumnosti?

- Pretože každý „spoločenský hrdina“ patrí len inej „spoločenskej skupinke ľudí“. -

Opakovanie tvojho života v každom živote a v každom vzťahu, ktorý vidíš na ulici... No tak, vtedy, keď si želáš aby s tebou mali ľudia mali niečo spoločné... a nemáš ako upútať ich pozornosť...

Aj ďalšia meditácia (veď „môžeš meditovať aj za tých, ktorí nikdy nemeditovali... ono to môže byť ako s modlením... chceš, chceš to brať práve takto?) je riešenie, aj prijatie krásy „z toho čo nikto nevidí, lebo nemá čas“... je „definitívne“ riešenie. Škoda, mal si svoje šance, len si nepočúval hlas volania:

OK

Jednoducho si len prehral v rulete o naplnenie. Možno si stavil na nesprávnu „lásku“. Mal si byť rozumnejší a vyspelejší, ale ani ja som nebol. Preto ti to hovorím.

Pouč sa.

OK

Chceš skončiť – napríklad - u psychiatra?

Rozprávaj ľuďom to... čo vidíš bez zľutovania. Bez kompromisov. Ježiša to stálo život, teba to bude stáť už iba myseľ. Chlapče, zoznám sa v prvom kole – Ty a 21. storočie v spoločnosti, ktorá sa s tebou vyspí presne tak, ako si zaslúžiš.

Ona ťa naozaj opustí ak nesplníš to, čo „Ona“ žiada, ak si pred tebou obhájila svoju plodnosť a ešte nesplodila s tebou deti, ktoré chce predať za niečo viac ako len úsmev (spoločenské kurvy sú všeobecne uznané nové náboženstvo 21. storočia).

Opakujem sa tak ako si sa dnes opakoval ty.

☺

- Tvoje hovná sú každý deň iné , aj keď ješ v podstate to isté?

☺

OK – skúsím ti to povedať inak, ale pocit sa našťastie nedá nadiktovať - ak nie si odsúdený: Všetko ťa len klame – každý deň odznova, ak nemáš vlastné kľúče, ak nemáš vlastnú posteľ, nemáš už naozaj nič. Pretože tvojím pánom bude ten-tá, kto sa nad tebou zľutuje.

A keď sa nad tebou nikto nezľutuje, budeš už len ako pes bez pána?

Ženy vedia ľutovať v podstate každého muža, ktorým im stojí za zamyslenie. Ale sú prvé v rade, ktoré ťa opustia, ak uvidia v diaľke svoj ďalší sen.

Pretože 21. storočie sa už nehrá s tým kto si, ale s tým čo núkaš a dokážeš obhájiť medzi všetkými, ktorí sa rozhodli ponúknuť to isté čo ty.

Ak nebudeš súhlasiť s tým, čo ti ponúkli tí, ktorí ťa najviac milujú... hoci ťa vlastne nepoznajú...

OK – matka múdrosť je ako tvoje večné prešľapovanie na jednom mieste:

Si naozaj ako ostatní?!

OK

...lebo väčšina „má rada“ iba a iba a iba cez svoje očakávania, nádeje, pohľady, vzorce, štruktúru myslenia...

Pamätáš sa? (:_)

- Ak veríš na slobodu vo vzťahu, pretiahne ťa to ako prvého... -

Pamätáš sa? (:_ _)

Ak nebudeš súhlasiť s tým, čo ti ponúkli tí, ktorí ťa „najviac milujú“... hoci ťa vlastne nepoznajú tak ako dúfaš... môže to s tebou v noci nepekne zatriať. Ustojíš to - alebo to budeš brať „veľmi osobne“?

Never tým, ktorí ti ponúkajú viac ako tvoje srdce a tvoj mozog a tvoj talent... Si len ty... Pokiaľ nikto pri modlitbách nevyslovuje tvoje meno nielen pre svoj prospech! Viac nebude až do okamihu... v ktorom budeš milovaný pre zrod niečoho, čo môže vyjsť... alebo vojsť do iného človeka.

Možno len tvoj penis (nechcem byť takýto, ale načo ho máš?)... možno tvoj výstup (veda, umenie, práca, nové uvedomenie, veríš na nové uvedomenie – alebo len na odkryvanie kariet?)... možno... niečo, o čom sa už starí ľudia ani nerozprávajú. Jednoducho v tom už iba sú.

Každý deň máš šancu nezomrieť. Každý deň máš šancu si vychutnať to, čo si si ešte nevychutnal. Môžeš myslieť aj takto.

Každý deň môžeš urobiť chybu, o ktorej ani nevieš.

Tvoje uvedomenie nemá žiadnu hodnotu pokiaľ o nej nikto nevie?

7

Vráť sa späť, kontroluj sa odznova. Pri každom dialógu, pri každej žene, ktorá ťa priťahuje... Ver mi, že jestvuje len jedna životná láska – alebo dve.

Viac šancí na skutočnú bytostnú lásku sotva dostaneš. Nieкого zlomí už tá prvá. Tá druhá „láme takmer každého“.

Mužská láska a ženská láska.

Rozdiely plynú... Dokážeš milovať ako starý muž?

Ach Bože, dokážu ženy „milovať“ len cez rozvíjajúce sa materstvo?

Tak ktorej ukážeš otca, skrytého hlboko v sebe?

Nepúšťaj do svojho sveta príliš veľa ľudí... Nakoniec zistíš, že všetky tie ohrady majú zmysel. Aj ty budeš „niekedy“ už len unavený z iných ľudí.

Po dlhej dobe sa ti otvorí žena inak len ako fyzicky?

Povedz jej:

- Uvar mi radšej praženicu... Toto poznám...

Tak povieš jej to – alebo chceš byť len „citlivým“?

Jej potreby, tvoje potreby.

Jej obscesia, tvoja obscesia.

Postupne chceš byť čoraz viac sám vo vzťahu... lebo láska ťa opúšťa, lebo žiadny sľub sa nedá splniť na sto percent, lebo každý sľub chápe tá druhá strana trochu inak.

Ak nepretiahneš lásku v správny čas, ver mi, pretiahne ju niekto iný...

Ak postrehneš, čím si zašívá dušu ako prvý, ver, že ona si sotva všimne, že si si to všimol prvý.

Ženy sú majstrami tvojho emocionálneho riadenia. Ale iba do okamihu, kedy ich neprevalcuješ emóciami života v sebe.

Tvoj duch bude vždy iba na strane prenikania...

Ony len prijímajú...

Možno preto je dnes „západná“ spoločnosť plná slabých mužov, ktorých síce ženy zachraňujú a podržia pri živote... ale nechcú s nimi žiť.

Ženy riadia len pre prežitie, čo to nechápeš?
Bytie patrí každému, len... každá ti „to“ dá dajako inak.

OK

Už to vieš, len či to dokážeš zmeniť:
Nesprávny vzťah navždy zabrzdí tvoje spenie!
Lenže...:

- Láska neklame, pokiaľ si skutočný! –

- Láska neklame... žiadna láska dvoch ľudí by nesklamala, ak by Adam bol iba Evou a Eva bola iba Adamom... -

Postupne tvoja láska, ktorú máš v sebe... vyprcháva... čím viac... do nej nechávaš preniknúť všetko, čo vidíš... To iba spoločnosť útočí na tvoje srdce, lebo človek bez srdca je vojak, ktorého mozog je len ďalším orgánom, ktorý môže „naozaj“ ochorieť.

Všetko, čo vieš, všetko, čo cítiš, môžu byť len pohyblivé schody... do neba či do pekla...
Musím zaútočiť na tvoje hľadanie, už viac nie je úprimným...
Chod' sa najesť, ak nie si hladný... Možno pochopíš.
Chod' sa „pomilovať“, ak na to nemáš chuť... Možno precítiš vlastný stud... z toho, kým si stal pre niekoho iného...

„Povedali sme si to predtým - telami, povieme si to aj potom - telami!“

Každý vzťah speje k ukrižovaniu... ale keď si stále neprecítil Ježiša (a tých, ktorí ho precítili pred tebou...)... Nevstaneš z mŕtvych. V tomto živote... (☺) (:)

Ale čo je to správny vzťah?

Niektorá ti dá veľa sexu. Môžeš prísť o veľa.

Niektorá ti dá veľa „rozumu“. Nemusíš si obhájiť to, čo vieš.

Niektorá ti dá zabudnúť... Nemusíš to prežiť v „sociálnom zdraví“.

Niektorá ti dá krátkodobé šťastie... Hovorím ti, zabudni na ňu čo najskôr.

Niektorá ti dá „ochranu pred okolitými mínami“... Skôr či neskôr však na dajakú mínu stúpiš, lebo si – možno – budeš myslieť, že to bude fungovať navždy. Ak to prežiješ...

Hľadaj, ale tvoj čas sa kráti. Len málo ženám nejde o erekciu a „spoločenskú erekciu“.

Stráž si svoju erekciu! Ale ak ťa už iba obťažuje... a sex sa stal dávno krutým, je čas nájsť niečo, čo ťa naplní nutnosťou po objavovaní iných vrcholov.

Môžeš to zobrať vo svojej pohyblivosti náhľadov a „stupňovania“ poznania a zachytenia sa v tomto stvorení... len tak, že každý má právo na svoj intímny vrchol v čomkoľvek... Ale to bude tvoj koniec.

Budeš len spotrebiteľ.

Každý v určitom okamihu skončí ako spotrebiteľ.

Z každého raz vyprchá jeho sila. Ak si liezol po celý život sám, nikto si nevšimne tvoj výstup, pokiaľ nebudeš kričať.

A väčšina nekričí, lebo si nechce poškodiť zdravie – a chce šetriť „energiu“. Vietor je tak silný a mrazivý.

- Pravdu uvidíš, až keď zostaneš stáť pred ostatnými na okamih nahý. -

Ak raz stratíš etiku a morálku... naspäť zväčša získaš už len pocit, že všetci sú na tom rovnako...

Ostatní nevidia to, čo vidíš ty. Neurob tú chybu... a pozoruj ostatných bez naivity, ktorá patrí každému pokusu o sebadefiníciu.

Buď si príliš sám, alebo tvoje srdce bije s niekým iným... pre niekoho iného... ale cítiš srdce, keď bije len za teba?

Polož si tú otázku ešte raz, aby si vedel aké je kruté!

Emocionálna previazanosť na okamih alebo na dlhší okamih... ale putuje to po ľuďoch... a keď si nedáš pozor... pretiahne ťa to a pôjde to ďalej bez zľutovania.

Ochorieť kvôli láske...

Na konci („každej pravej lásky“ alebo „každého pravého života“) pochopíš, že emócie sú tak silná „zbraň“, že zabíjajú najviac a najčastejšie...

Varujem ťa, každá žena chce síce niečo iné, ale žena vie byť ženou aj v totálnej podriadenosti. Ak to nezvládaš, radšej zostaň sám.

Ak to nezvládaš, potrebuješ ochoriť na lásku, aby si vedel, že sú choroby, ktoré lieči iba úprimnosť, pravda k sebe samému. Musíš si priznať svoje vlastné chyby! Chybné ťahy.

Môžem ti pomôcť.

Akási „vyššia“ láska ti môže pomôcť... pretože ťa mám rád, ak si sa dostal až sem, pretože už nečítaš len kvôli sebe...

Len láska oslovuje ducha človeka – v úvode.

Všetko ostatné je iba zneužitie v prospech society. Ale môžeš sa nechať úprimne „zneužiť“ a kričať „ešte, ešte“... „hurá, hurá“...

Viac neklam!

Viac si nevymýšľaj!

Viac už nehraj formu!

Viac už nepredstieraj... a nehraj „žiadne performance“!

Ale áno, môžeš v tom pokračovať... ale potom ti už nepomôžem.

Nehraj sa so svojim vlastným osudom, lebo ťa to spáli bez toho, aby si uvidel a precítil, koľko sviec horelo len pre teba!

A keď pochopíš, že skutočné dobro naozaj vymiera... Cítienie iných... až nebudeš cítiť „radšej vôbec nič“ – jednoducho nebudeš mať chuť cítiť „ani sám seba“... Každý horí po svojom, ale je to stále ten istý oheň!

Tvoje vyhorenie sa stupňuje tak ako sa stupňuje tvoj úspech alebo neúspech.

Čím si starší, tým viac miluješ len to, čo si sám vytvoril? Alebo si vážiš aj úprimnej emocionality iných, ich boj, ich pokusy o úprimný krik...?

Tak aj ty sa stávaš sudcom a ani o tom nevieš...

Sudcom zase len sám pre seba, a tým aj pre všetkých okolo... A stávaš sa naplňaním nepísaného práva...

Smrť uznáva len jedno spojenie: pokračovať za každú cenu! Už to máš?

Tento svet tvoríš z ktoréhokoľvek miesta, kde stojíš... Vždy ťa niekto „vidí a cíti“. Pretože aj anorganika má svoju energiu, doslovne – alebo len metaforicky... Už to máš?

Ešte ťa to stále precítiť uje odznova, a praská to okolo teba...

- Áno, bytie je lepšie ako všetky monopoly, ktoré vidíš okolo. Monopoly ťa ďalej nepustia... Staneš sa len ďalším monopolom, ale ak to naozaj chceš, potom sa nečuduj, že strácaš ľudský rozmer a stávaš sa náhrobným kameňom ešte predtým ako... „Kto žije v srdciach, nezomiera!“ (n.a., ľudový výkrik, aj gýč sa stáva pravdou, spomeň si na mňa, keď sa budeš ženit)

Tak jednoduché, tak pravdivé. Keď to naozaj pochopíš a precítiš - koľko podôb môže mať „plač duše“...

A možno každý plače svojim životom... ale len plač, ktorý dokáže obísť dno klamstiev, sebanenávisti pokračuje... až sa srdce otvorí a ty uvidíš, že súvisíš aj s tým, koho zabiješ (samica komára, ktorá ti cicie krv... a dieťa, ktoré zomrelo susedom na spánok novorodenca...)

Je čas...

Volám ťa, aby si počul svoje zvony!

Je tvoj čas... zdvihnúť hlavu a pokloniť sa vyššiemu zmyslu bytia tým, že sa nadýchneš. To je život, priateľ! Ty naozaj dýchaš... tak automaticky... a predsa o tom môžeš vedieť a kontrolovať to...

Vybral som dnes teba – rob čo chceš, ak v tom budeš úprimným a nezradíš hlad po sebanaplnení.

Už môžeš byť sám, ak tvoja samota nebude páchať „sociálne vraždy“ – na iných.

Nevraždi iných životy, nevraždi iných sociálny status!

8

Každý druh má svoje vlastné pravidlá prežitia.

Vykašli sa už na „niečo viac“, ešte raz sa pozri okolo seba.

Kontroluj sa ešte viac! Môžeš predsa rozhodnúť... či sa budeš hýbať ako sa píska... ak naozaj chceš...

Ale keď si nevidíš za chrbát, želáš si, aby si o tom nevedel čo najdlhšie...?

Ludstvo má svoje - takmer – nemenné pravidlá o naplnenie, o prasknutie pohárov... Napríklad zápas dvoch mužov o jednu ženu. Zápas o to, kto je šikovnejší, rozumnejší a s kým sa „lepšie porozpráva“...

Kto je lepší v milovaní, kto je zodpovednejší... kto je „krajší“, kto je citlivejší.

Kto má schopnosť vyrovnáť sa s tvrdým svetom okolo výraznejšie a presvedčivejšie?

Podrží ti srdce, ale ukáž niečo viac... ako zatiaľ „zaznelo“ v tejto knihe! Ona chce viac ako len tvoj výstrek – pokiaľ nie je príliš mladá... To je len odmena. Čo to nechápeš?

Koľko máš rokov a ktorý je rok – odznova? To si na tom naozaj tak zle, aby si každý deň videl to isté?

Každý riadok v tejto knihe... Príliš si to berieš k srdcu.

Ak ti povie žena:

„Moc to prežívaš...“

Možno už videla to isté „pred tebou“... „pred tvojím prípadom“... „pred tvojou tragédiou“... „pred tvojím chvíľkovým šťastím...“

Nechceš ísť radšej vyššie?

Ženy budú navždy spravovať tvoje telo, ak si ho aspoň čiastočne nevieš spravovať sám. Čím dlhšie si to necháš, tým ťažšie sa z toho budeš dostávať...

Aj pavúk predsa čaká kým sa jeho koristiť „sama zamotá čo najdokonalejšie“...

A muži budú tebou opovrhovať, čím viac budú mužsky cítiť, že čoraz menej rozhoduješ o svojej erekcii...

Musíš si zaslúžiť „obdiv“ oboch strán! Len ten kto s tebou žije... vie... že za každým úsmevom je prosba, chcenie, iný význam, iné meno, iný stav mysle...

Poďakuj sa malým dievčatkám za pekné pohľady, ale neprijmi ich bozky.

Sú tak čisté, že nevieš čo máš čakať.

Dvadsaťpäť ročná panna bude voči tebe vždy v práve jej plodenia, pokiaľ ju nepretiahneš a „nezlomíš ju v drieku“.

Možno práve panny nie sú schopné opustiť svojho prvého muža...

Aj ony si budú najskôr myslieť:

„Dar lásky musíš mať v sebe?“

Pravda ide občas zo všetkých smerov, ide o to, do ktorej pravdy chceš nasadnúť a ktorá pravda ti naozaj zastaví a navštívi toho, kým si.

Lenže ak si si svoju citlivosť nevybral, možno potrebuješ... pochopiť, že každého myseľ sa bráni pred sklamaním a zlomením inak. (Len „niektorí“ starci to už vidia inak...)

Nevadí, ak si sa vzdal, kňaz ešte stále môže predniesť jednu z vrcholných rečí... Už to más?

Pomôže ti to? Žmurkneš v hrobe automaticky pravým okom?

- Už nie sú žiadne pravidlá, tak nabi svoju zbraň! -

Len nech si nikto nevšíma, že vieš strieľať, keď je čas. Tí najrozumnejší strieľajú tak, že nevidíš.

Rozkašleš sa, keď nechceš...

Bude ťa bolieť zub... na záblesk okamihu... ak sa na teba pozrie muž, ktorý zlomil viac srdc?

Nieko si odgrgne, keď bude prechádzať okolo teba...

Nieko si odplúje, keď bude prechádzať okolo teba...

Údajne sme všetci len ľudia, tak ešte raz, vitaj v našich závodoch... Včera si možno vyletel príliš skoro. Dnes máš zase nový štart... ☺

Etika... Dnes.

Morálka... Zajtra.

Charakter... Možno ti ho zase ukážu... (keď to budeš odznova preháňať – ak prežiješ)

Obhajoba... Ak sa dnes obhájiš sám, dostaneš čo chceš, ak ešte obhájiš niekoho iného svojou obhajobou...

Každý ťa vidí inak, tak sa pouč.

Pusti si radšej hudbu, ktorú miluješ... ale dávaj si pozor, v každej láske musíš byť obozretný...

Poznáš slová tých najstarších žien, ktoré už nepotrebujú penis medzi nohami, aby nachvíľu zvel'adili emócie, ktoré im hovoria, že „aj chrobáčik má právo na život...“ – že „všetci sa dajú použiť a všetkým sa dá nájsť miesto... každému mužovi... tak ako tomu chrobáčikovi... sa dá pomôcť.“

Všetko je potencionálny jed, všetko je potencionálna pomoc.

Nie som šťastný, že musím pretrhnúť tvoju panenskú blanú duše.

Nechcem si ťa pustiť do môjho sveta – toto je tvoj svet!

Možno práve panic... keď sa nevyrovná s pudom a túžbou, podľahne ilúzii o svete ako prvý.

Panici duše, všade sú, všade sú.

Tak kto ťa klame, zavádza?

Kto rozkladá tvoju osobnosť na milión „špinavých“ červov?

Povedz jej, jeho meno!

Spoj si to ako chceš, hlavne sa netoč na jednom mieste až do zbláznenia – už si videl skrečka ako mu preplo, keď bol zavretý v kletke?

Už si videl papagája ako mu preplo, keď žil v kletke bez samičky?

Už si videl papagája ako mu prešlo, keď žil v kletke so samičkou?

Keď si hladný, máš v sebe iné myšlienky ako keď si plný.

Keď si hladný, splodíš dieťa rýchlejšie ako keď si plný, čo to nechápeš? Spoločenské pravidlá, a pravidlá „chudobných“...

A iba ďalšie, ďalšie pravidlá – Musíš mať sympatie... „veď ak vlk vyje len sám za seba, mesiac mu to neodpustí!“

- Drastickou sa stáva svedenie iba vtedy, keď už nemôžeš ďalej...“

Ale:

Ani jedna cesta nemusí byť správna, keď ju zatarasí príliš veľa ľudí.

Ale:

Keď príliš veľa ľudí povie – alebo si myslí – alebo len „cíti“, že „to nezvládneš“... chlapče, fakt máš problém. Nemôžeš bojovať donekonečna a nemať sa kde schovať pred búrkou (society ako takej). Vysilí ťa to.

Možno si naozaj stratený - a lúzer, bez – aspoň, aspoň - jedného priateľa, ktorému by si sa mohol otvoriť, ale nemaj strach, ľudia sa už dnes v podstate neotvárajú jeden pred druhým...

Dám ti radu, ktorá už stála krk a dušu toľkých mužov, ktorí mohli „kričať to isté čo ja alebo ty“!

Stojíš o lásku ženy... ktorá ešte verí na etiku a morálku svojho srdca?!

- Šak o čo iné jej ide? - Alebo si myslíš, že za všetkým sú jej hlbšie pohnútky? -

Nechľastaj ako chorý barový panáčik všetkých tých barmaniek so zlomeným charakterom.

„Nehoň si a nemysli na ňu pri onanovaní, nemysli pritom na iné ženy“ (aj to sa ti môže stať) – radšej sa vyhýbaj „nepovinným“ dotykom vtáka a vajec (vieš, nepoznáš ju, nevieš aké má pravidlá... ale keď má čisté srdce... ešte je v mnohom slobodná... ak ju jej „čisté srdce“ nerozožiera zvnútra... kvôli ostatným „nečistým srdciam“... Hej, hej, aj také sú ženy.)

Možno sa to v nej prebudí!

Porozmýšľaj!

Láska čistého dievčaťa za to občas stojí... Aspoň na okamih toho emocionálneho previazania. Dozvieš sa!

Dozvieš sa, aké hodnoty zaujímajú ženy... s čistým srdcom.

Dozvieš sa, aké hodnoty... a aké sny... zaujímajú ženy s pičou v mozgu.

Skôr či neskôr sa dozvieš, že barové tanečnice sú najlepšie... lebo už chcú iba tancovať... aspoň na okamih... iba pre teba... v tvojom mozgu, v tvojej duši. (Ale dávaj si pozor, keď začnú tancovať pre niekoho iného...)

Najlepšia žena je tá, ktorá ti želá spokojnosť.

Už to vieš, dúfam, že už ti to zaplo:

To kto si, to predsa nevyriešiš sám... A ak sa o to pokúsiš, radšej už nelez iným na oči!

Všetky tie židovské klany, len sa zamysli... prečo, prečo, prečo sú tak silné!

Vyber si – láska k žene... alebo „láska“ ku skupine.

Žena... je nestála...

Muž... je nestály...

Skupinky... keď odhalia tvoj potenciál... už sa ho nezbavíš... Už si budú pýtať stále viac... pokiaľ nestretnáš... na okamih... niekoho, kto bude vedieť na chvíľku „zavrieť dvere“ pred skupinkou, ktorá ich tak či tak – určite – rozrazí.

A preto je šťastie len otázka povolenia malej alebo veľkej skupiny?

A preto si ty sám len otázka povolenia malej alebo veľkej skupiny... ak nevlastníš „niečo viac“ ako tá malá alebo veľká skupinka. Tak je to nastavené, bejby.

Klany alebo náboženstvá alebo politika alebo práca alebo manželstvo.

Môžeš si povedať: „Láska ti otvorí oči“ - ale to ty ukážeš všetky stránky, ktoré ponúkaš!

„Láska“ alebo skutočná láska - a osobnostné kvality, tvoj potenciál, tvoje emócie, všetko, „všetko môže byť“, všetko môžeš chcieť, stačí sa nepoddať slovám a presvedčeniu iných.

Už nesmieš byť len obyčajným spolucestujúcim...

Lenže na druhej strane, ak sa s tým dokážeš vyrovnáť a ak ti to neprekáža, že si v publiku a potom sa ticho zbalíš a tvoj život nepotrebuje byť komentovaný... a vyrastáš v publiku, kde sú všetky tvoje myšlienky ako v sieti... (:)

Už si pochopil prečo sa bojuje za ľudské práva? A čo sú to ľudské práva?

Nemáš čas myslieť!

Nemáš čas povedať svoj názor!

Nemáš čas myslieť a cítiť svoju lásku, lebo práca ťa znásilňuje, pokiaľ tu robíš len ako automat!

Všade sú len klauni, ktorí sú v cirkuse a ani o tom nevedia.

Zrátaj si to rýchlejšie ako pôjde okolo teba „pravda väčšej skupiny ako je tá tvoja“, lebo môžeš skončiť na smetisku dejín ako blázon.

Ak ľudia nepoznajú tvoju históriu... súdia len tvoju tvár.

A údajne v štyridiatke ti patrí taká tvár... akú si zaslúžiš. Lenže doba sa zmenila.

Nechod' na najvyššie poschodia, pochopíš, že tvoj život je predurčený... a nadiktovaný. A sú tú ľudia, ktorí také hory stavajú.

Chceš pracovať pre také „tímy“?

Chceš spávať len tak ako ti nadiktujú tí, ktorí budú cez teba obhajovať len ich záujmy?

Hľadaj radšej dievča, ženu, ktorá ti dá aspoň na okamih záruku „byť sám sebou“... Táto kniha je hádam stále len o tomto!

Ale hovorím ti, nič ťažšie nie je.

„Modli sa“, aby snívala len sama za seba!

Hovorím ti, nikdy neobetuj lásku!

Čím viac lások obetuješ pre kariéru, tým menej lásky sa ti dostane...

Od žene k žene, od muža k mužovi...

Hovorím ti, sú ženy, ktoré budú navždy útočiť na tvoju myseľ, lebo si budú myslieť, že konáš nesprávne!

To už nie je o tom koho stretnáš... ale prečo ho stretnáš? Už to máš?

Žien sa nezbavíš... minimálne na „zastávkach okolo“ (ak to nezabalíš), ale ich láska... ich cit... ich empatia môže „hory prenášať“. Už liečia tvoje zlomenie, už útočia na tvoju silu, už pochybujú o tom prečo „si To nechal dopustiť a prečo si to necháš?“

Vieš, máš rád iných ľudí - naozaj? A dokážeš dať každému šancu?

Každej šancu?

Možno každý v určitom okamihu skúša pretlačiť toho druhého... Ešte aj v noci môžeš by tvoj sen pretlačený snom tvojej „ženy“... ak ťa už „nemá rada“!!!!
Malé deti... Tak maj pochopenie pre nevedomie. Aj ty si tam začínal.

Každá cesta sa dá obhájiť!
Každá cesta sa dá stratiť!
(Väčšina ciest sa dá kúpiť.)
A na každej ceste môžeš zablúdiť!

Hovorím ti, sú muži, ktorí ťa budú vytláčať „z cesty“, lebo si budú myslieť, že ich moc a prachy a postavenie a zázemie... im dáva prednosť.
Už nemusíš byť silní, ak si „správny“ a „dobrý zvnútra“... Ak si myslíš, že sa až pričasto opakujem v tvojej mysli... choď sa pozrieť na box a spýtaj sa... kto je z tých dvoch „lepší“ zvnútra...
Vyhral?
„Chlapci sa sotva prestanú hrať s hračkami, tak si dávaj pozor, aby si nebol násilní, keď príde čas ukázať, že tvoja hračka je predsa tvoja hračka celkom po práve, lebo ti ju niekto kúpil... Nieкто, rozumieš? Napríklad ty za to, čo si odviedol... po práve? Ak po práve..!“

Možno je problém v tom, že nie každá cesta vedie tam, kam si myslíš, že vedie... ak idete dvaja... traja... (a čísla môžu pribúdať).
Chceš si určovať cestu sám, musíš sa stať aspoň na okamih jednotkou. Aspoň na okamih by si mal vyskúšať byť prvým! Aspoň budeš vedieť... že nie vždy sa oplatí „hýbať inými ľuďmi“, lebo ak nimi hýbeš len kvôli svojmu pocitu „velikášstva“... čaká ťa „To“ za rohom... Trpkosť na jazyku, chlapče, bolesť v ušiach... Ušné bubienky, laloky a blany...

Ešte stále sa hýbeš ako sa hýbu všetci okolo, keď vyjdeš von? Dobre teda, ako chceš...
„Keď stále nevieš kto si, nevieš nič“.

9

Už si súčasťou „radaru“, prechádza ti to po chrbtici, tvoj mozog je súčasťou „populácie...“ – ak máš prácu, ak ťa vlastníme.
Máš teda hodnotu – už ťa to zhodnotilo? - a podľa toho... sa ten „radar“ v tebe vyvíja.

Tak čo ti zajtra otvorí oči?
Nemusíš sa báť, takto to už funguje príliš dlho.
Zobralo to preč Ježiša, a možno zoberie aj teba.

Ak chceš zažiť party... aspoň jednodňovú party... kde uvoľníš všetky uzlíky... „Radar“ nemusí pustiť tvoje emócie a tvoje srdce „na pašu“.
Nájdí odznova ľudí, ktorí k tebe niečo cítia...
Nájdí si radšej „kráľovnú baru“... Tak ako včera, tak ako dnes. Opusti ju až vtedy, keď od nej nebudeš nič ďalej chcieť...
A nepovedz jej, že je to kráľovná baru. „Tvojho baru, rozumieš?“ „Takto môže byť na okamih všetko tvoje... a tebe nemusí byť ráno až tak zle – ak si sa k nej správval pekne...“
Aj tak to funguje!
Ak chceš ženu... a ona nie je vhodná pre tvoje „spenie“... myslíš si, že je to len na tebe?

„Radar“ v tebe ťa už má, už ťa vlastní. Už to máš?

Všetko čo si... si odteraz = My.

Vyspíš sa so ženou a pošleš ju preč. Lebo jej nevidíš do duše a všetko čo ti mohla dať ti už dala.

Každá žena z domácnosti nechce byť občas ženou z domácnosti, ale jej podstata sa už nezmení...

Ľudia sa zatvárajú do emocionálnych ohrád a Pavlovov efekt „mať niekoho rád“ funguje príliš dokonalo na to, aby si sa tomu vyhol aj ty.

Bojuj za svoje srdce, inak... čoskoro prídeš o radosť z toho, čo si mal... čo máš... a čo by si mohol mať najradšej! Už to máš?

Vitaj teda v „nove“ spoločnosti.

Ako si sa rozhodol, a ako ťa rozhodla prvá „láska“?

Už k ničomu – v tejto minúte, v tejto sekunde čítania - nespeješ? Speješ... ak o tom nevieš?

Povedz mi, povedz, čo máš najradšej? Aby som ti mohol siahnuť na tvoju podstatu, veď každý deň sa ti na to siaha, každý riadok tejto knihy „môže byť aj o tom“, ak to tak budeš prijímať... Lebo sa niečo v tebe bráni?

Nevieš o čom hovorím?

Nevieš či mám právo ti to hovoriť? Seriem na teba, chlapče.

Ak si myslíš že si muž, pozri sa vôkol a povedz mi – kto ako prvý vykastroval tvoje sny a odhodlanie?!

Risknem to. Teraz patrí „radaru“ rovnako ako ty, takže ak sa z toho nedostaneš a neobhájiš si svoju dušu... Bude o jedného človeka menej... na ceste za tým, čo chce on sám!

Len keby si teraz so mnou tak nesúvisel...

A čo vidíš... keď už patríš „radaru“ ... ????????

Môžeš si odznova vypnúť telefón, môžeš si odznova zapnúť mobil. Ale od toho nezávisíš. Ani tvoje emócie. Ani tvoje predstavy.

Tvoja bolesť bude odteraz kontrolovaná.

Dostaneš len toľko bolesti... koľko nevyužiješ potenciálu.

„Sudcovia“ ťa budú súdiť, keď budeš spať.

Proces života sa stáva tebou a ty sa viac nemôžeš brániť.

Hra o úspech... je ako odstreliť si mozog a keď si ho dokážeš vrátiť naspäť... vyhral si aspoň „slobodu myslenia“... Never mi!

Hra o slávu... je ako... koľko viery stratíš... toľko ti môžeme poskytnúť nesplnených snov.

Pretiahneme ťa každý deň!

Zoberieme ti tvoju lásku ak nebudeš poslúchať a plniť príkazy!

Ale ver mi:

Láska sa závidí!

Ale má „To“ pochopenie... Toho... koho to dostane na lásku... a znásilní ho to zvnútra ako ďalšiu barbie, ktorá sa nedokáže brániť... budeš mať sympatie... lásky ako takej... Tak sa nevzdaj! Tak niečo urob – každý deň niečo urob! Urob niečo pre lásku v sebe, už ťa to nikdy neprestane počúvať!

Už si sám sebou?

Ešte stále trpíš personálnou krízou?

Si tak blízko k tomu, aby ťa ten „TIGER“ roztrhal – ešte i dnes?

Chceš niečo naozaj vedieť...?

Vyhni sa otvorenej provokácii ľudí okolo teba... Ak máš v sebe niečo nové, o čom iní nevedia alebo to nevidia...

„Radar“ môže byť všetko, ale bude sa k tebe chovať len tak... aký si... aký si...

(Zapnuté počítače, zapnuté laptopy... neveril by som... na rôzne scény, pokiaľ si ich neprogramuješ sám... ☺)

„Radar“ bude od teba niečo chcieť... a môže sa stať tvojou ženou, tvojimi deťmi, tvojou prácou, tvojimi kolegami...

Môžeme ti zobrať tvoj smiech.

Môžeme ti zobrať tvoju chuť do života, keď si ju necháš vziať ako na začiatku knihy.

Rozumieš mi... ty dopúšťaš... my ťa skúšame!

Čím ťažšie skúšky, tým vyššiu „metafyzickú“ hodnotu by si mohol mať... pokiaľ si pre tvoju ľútosť nad tvojim osudom nepríde diabol... ako správca „radaru“...

Viac nepodávaj tvoju bolesť iným ľuďom ako „chcenie byť ľutovaným“... a nevedieť, že za každé vypočuté chcenie sa tu platí!

Môžeme ti zobrať tvoje deti... A môžeme ti zobrať tvoj náhľad na život ako čosi sväté.

Môžeme sa zahrať s tvojou vierou... ak nebude úprimná „niekde“ v srdci – celkom od začiatku.

Vieru si nekúpiš.

Nádej si nekúpiš.

Láska ti môže dať nádej... a ak vytrváš... i vieru...

Keby-lenže... (?)

Vytrvá, ako už asi vieš sám na sebe, minimum. Potom sú len skutočné ľudské klietky...

Uzamknutia... Ale taká klietka má svoje výhody, ak nezískaš rozmer ducha (:)

Už to pochop, nezískaš, ak sa necháš pretlačiť pre ženy tvojho srdca!

Ženy sú tak pozorné!

Ženy budú aj tvoja posledná obhajoba... ak skončíš nepoznaný pre vojakov spoločnosti, ktorí by boli ochotní speňažiť tvoje náboje v hlave... Ak dopustiš, aby s tebou žiadna nebola... ukradnú ti nakoniec všetky hračky... prídeš o chuť „hrať sa s hračkami“... pokiaľ si dajakú nevytvoril... či už duchovnú... či už fyzickú...

„Daj žene emócie, ona ti podrží ducha... ak je to Ona na okamih jej života pre tvojho ducha!“

Len ju neovládaj, aby si nebol ovládaný.

Moc a sila... zavíta do každého vzťahu, nie do lásky!

Budeš to počuť v sebe odznova:

- Chlapče, už si niekedy pohladil dieťa pre dieťa samotné? -

Nič výnimočné, len otázka akú si dal už raz každý, keď sa rozhodol... nezmieriť sa s pošvou a s penisom ako s niečím, čo je sebaurčením bez otázok... (:)

„Radar“ to zistí aj bez tvojej odpovede, čo nevieš? (:)

- Chlapče, ak si sa nikdy nemiloval so ženou... aj pre jej bytosť... si vinný... a budeš vyhnaný zo súkolesia muž a žena sú vlastne jeden človek -

(„Pohlavná láska na teba bude útočiť iba do tej miery, do ktorej využívaš/zneužívaš sex voči sám sebe a voči iným“)

Chlapče, už si niekomu pomohol bez toho, aby si si uvedomil ako sa voláš?

Každý deň ti môžeme dať nové mená a ty na to nemusíš prísť.

Môžeš vedieť... to čo už v histórii niekto vedel a môžeš zopakovať jeho chyby – lebo tak sa medzi nás vracajú mŕtvi, tak žijú duchovia, tak sa obnovuje poznanie starých „strážnikov - môžeš sa milovať a môžeš cítiť lásku, ktorú už niekto pred tebou zanechal v citovej histórii ľudstva.“

Všetko je len otvorené leporelo.

Chceš zažiť servis len pre tvoje telo? Chceš aby niekto zažil tvoj servis?

Chceš pomôcť ľuďom s problémami?

Koľko sviečok si už zapálil pre ženy, s ktorými si sa nechcel vyspať, ale mal si ich rád?

Koľko žien na ulici ti hovorí do duše?

Že ani jedna.

Že všetky.

Tak potom nie je nič v poriadku.

Možno ťa odznova nikto nemiluje tak ako by si si zaslúžil. Ale čo je to – zaslúžiť si byť milovaný... ?

Želám ti lásku, ak máš na ňu právo v duši!

Pozri - nad lásku sa nedostaneš - „len či vyzlečené telo občas nie je príliš veľká cena za lásku... ak neprijmeš ako sme boli stvorení...“

Vnímaj poeticky, ale skutoční básnici... „Evolúcia nepozná pravdu, len prežitie, ak nie je pravda prežitím...“

Vnímaj racionálne, ale skutoční racionalisti... „Vyhoria ako prví... a láska sa zmení na výťah, o ktorom si myslia, že sami určujú poschodia svojim vedomostiam, pocitom, emóciám“.

Vnímaj ako chceš len ty sám, ale nič viac sa nedozvieš.

Keď nenájdeš silu oslovit' ženu... všetko bude proti tebe, ženu, o ktorú stojí tvoja tieseň, tvoja skutočná potreba „byť niekým“ v tomto svete, ženu, ktorej by si bol „ochotný poskytnúť bezpodmienečnú lásku“...

Len bezpodmienečná láska je niečo, čo sa ti nedá zobrať. Ale je ťažké „byť ňou“ v kruhu ľudí, ktorí bezpodmienečnosť považujú za nerozumnosť.

Chcenie a túžba a nevypočutosť viac nebudú na tvojej strane, pokiaľ to nezmeníš.

...keď nenájdeš silu povedať tým, ktorí tebou opovrhujú... že si človek, ktorý má právo, i keď nenájdeš poslanie, ktoré v tebe plápolá... Stvorenie sa pýta každého a keď nenájde v tebe ani jednu odpoveď, ktorú by si „povedal a cítil sám za seba“... povie ti len:

„Každý musí zomrieť.“

Je príliš veľa poznania v iných ľuďoch na to, aby si sa dokázal obhájiť svoje poznanie bez kontroly ich poznania...

Hej, aj oni sú radar, pretože „radar“ je v nich a hýbe nimi ako chce... až si myslia, že sa hýbu ako chcú oni.

A to sa možno stane aj tebe.

Ak nemáš pevnú vôľu... rozložíme ťa.

Ak nemáš srdce, ktorá ešte nepokorila výchova a racionalita... pevná vôľa sa stane len naším nástrojom a nie tvojim. Už to máš?

Staň sa vlastným „guru“, neuhýbaj pohľadom, keď cítiš, že nemusíš....

„Postupuje ti to – zase - po celom tele, tak si všimaj – zase - kde sa škrabkáš. Ak už to z toho nie si unavený a nechceš to ponechať na „automatiku tvojho-nášho bytia“.

Ale ak sa nenaučíš, nebudeš schopný precítiš, že „sloboda sa skrýva i za prijatím civilizácie“... (Len koho záujmy budeš v tom prijatí hájiť?)

Premysli si to z ktoréhokoľvek konca(:)☺

Vidíš lietadlo.

Komu patrí patent.

Kto vlastní korporácie.

Kto vlastní organizácie.

Kto vlastní nahrávku, ktorú počúvaš?

Komu patrí táto kniha, ak si si ju nekúpil za vlastné?

Jestvuje viac ako si myslíš. Vždy jestvuje viac ako si myslíš.

Jestvujú muži, ktorí vedia naozaj milovať - a možno precítiš ich lásku. Ženy.. sú matky stvorenia, muži... sú otcovia stvorenia.

Láska nie je korporácia, ale nesie sa vzduchom a vytvára „medziľudskú“ energiu - ako všetko. (☺) (:). Ale upozorňujem ťa ešte raz– milujem kanadské žartíky s tvojou podstatou... (:)

Jestvujú ženy, ktoré dokážu naozaj precítiť lásku muža a stať sa láskou.

Otcovstvo je rozmer, ktorý ženy naplňa, ale ten cit a to vedomie neobsiahnu. Miluj ich za to ešte viac, len láskou ich môžeš doviesť k svojmu otcovstvu. Rozumieš mi? Toto nie je o sexe... ani o žiadnom fyzickom milovaní.

Ale ak si stal súčasťou korporácie...

Ak si stal súčasťou globalizácie, ktorá nemá iný rozmer ako zisk...

Čo budeš čakať, keď ti to dá všetko... čo si chcel z materiálnej stránky, ale zavrie ti to ústa navždy a ty si ich už nikdy nezmeniš číslo, ktoré sa ti vylosuje v šachovej hádanke postavenia figurín v „gilotíne“ zvanej... „lady Sister Ray – nová spoločnosť“.

Oni zvyknú byť aj takýto:

Máš zlomené srdce? Si teda príliš posadnutý sám sebou a zbytočne citlivý... Si nepoužiteľný!

Máš málo chcenia niečo dosiahnuť? Nechceme ťa.

Hovoríš príliš často čo si myslíš? Nepatríš do nášho kolektívu.

Ono ťa to naučí... My ťa naučíme...

Tak kedy už nebudeš musieť niečo „hrať“?

Tak kedy už každý tvoj vzťah nebude „len hra“ o upokojenie straty a nálezov?

„Tak vnímaj prečo si niekedy práve hľadáš pravé oko – a niekedy nie. Ach, že ty už vieš...
Čo?

Kto stojí oproti tebe? Kto stojí proti tebe? Mysli! Vnímaj!“

Kto je s tebou, keď si tak sám?

Kto je s tebou, keď potrebuješ byť sám?

Toto si raz povieš chlapče, ak sme si to už nepovedali „vyššie alebo nižšie“:

- Ak budeš musieť ešte aj v rodine bojovať o postavenie... Niečo nie je v poriadku! -

Ale budeš musieť, inak skončíš v kúte.

Spomeň si na to, keď si mal päť. .

Spomeň si na to, keď si mal sedem.

Tie dva roky sú ako celý život... Celý ten rozdiel.

Informácie, srdce bije inak pred vynorením a po vynorení?

Už si sa vynoril v tomto skurvenom/svätom/rozdanom/zneužitom koryte? Hej, hej, odznova, celkom odznova, môžeš byť vodou, rybou... alebo kameňom.

- „Život a smrť“- a inak – čo ako chceš ešte vedieť?? – tak sa s ňou rozviaž – ale radím ti, nech radšej zostane v tvojom srdci navždy, žena-muž, dievča-chlapec...
- Bez spojenia si len kaskadér.

Už to máš?

Radšej uver svojej žene, inak ťa zabijeme!

Radšej si čo najrýchlejšie vyber dajakú z ponuky!

Radšej daj prednosť životu s dajakou – ako hľadaniu lásky.

Radšej – to je naše slovo.

Lenže... vyzleč sa pred ženou, možno ti odpustí, že si sa vyzliekol a ona sa vyzliekla.

Intimita začína pravdu o človeku.

Intimita zažíva tvoje svetlo, ona ho môže vypnúť – ak si ťa vybrala na jednu noc. Ty ho môžeš vypnúť ak si si ju vybral na jednu noc?

Ešte stále pochybuješ?

Kto diktuje tok rieky? Rieka sama?

Kto diktuje tok v našom toku? „Nová“ spoločnosť sama? Prebuď sa, hovorím ti v dobrom!

A potom, jedného dňa, žena, ktorú máš rád ako priateľa, a ktorá verí na lásku, a ktorá verí na to, že každý má svoju životnú cestu, že každý má právo na svoju životnú cestu... Ona ti povie: „Včera som mala po prvýkrát trojku s dvoma mužmi“.

„A ty sa spýtaš...“

A ona odpovie:

- Mali veľké vtáky... veď vieš.

A ty vieš aké má hlboké srdce a oči.

A ty jej napriek tomu držíš palce! Tak držíš?

Je to žena tak rozumná a toľko vie o svete... a miluje sex. A miluje takýto sex. Tak čo urobíš?

Pomodlíš sa za ňu alebo si povieš... prečo nie aj ja?

Pomyslíš si:

„Môj orgán je tak veľký a tak osamelý... Nest'ážuj sa ženám!“

Možno ťa má tak rada, že len skúšala odznova kto si...

Žena ktorá sa vie pred tebou ponížiť a stratiť samu seba, ti vie zachrániť... a dokonca stratiť ten svoj.

Za každého muža, ktorý zmenil svet citom „v mozgu“ - zomreli ženy... najmä ženy...

Za každého muža, ktorý zmenil svet zbraňami „v mozgu“ - zomreli muži... najmä muži...

Nezabúdaj! Ak si príliš voľný... potrebuješ obhajobu v niekom, kto chápe tvoju cestu ako naplnenie tvojho ducha!

Tak kde sú ženy, ktoré chápu to nepísané právo?

Hovorím ti, takmer všade!

Ak si príliš voľný, a „vynoril sa na nesprávnom mieste“, na brehu čakajú tri tony biznismenov, ktorí ti prikážu aby si si ostrihal vlasy. Ostriháš si „svoju silu“ pre zisk?

Vypočítaj si to, ak dokážeš „také počítat“. Ty nie si Samson! Ty si ďalší človek ako bol Samson!

Nezabúdaj!

Priprav sa, na okamih bude každá žena na ulici, v autobuse, v električke, v metre tvoja milenka... Len skutočná milenka nebude na okamih... jestvovať.

To jedno či ju máš, či ju nemáš.

Vydržíš to?

Sex ti zničí osobnosť... ak nemáš aspoň „jedného“, ktorí to v tebe podrží. A zrkadlo nepraskne, keď sa do neho pozrieš...

Koho tam dnes uvidíš, spýtaš sa... že zajtra? Spýtaj sa!

%

Drogy ťa rozložia... ak nemáš aspoň dvoch, ktorí pijú vodu za teba... hehe. „Keď si zabudol, že musíš stále niečo odovzdať...“

%

Ešte ťa nemôžem vyslobodiť, aby si sa nehýbal... od človeka k človeku... len ako sa pohne tá, ktorej sa páčiš ako prvý... ver mi, že policajti „pohlavnej výmeny, vzťahov a záruky plodenia“ sú v každých mužských očiach... Ktorí o tom vedia - a ktorí o tom nevedia?

Môže ti to byť jedno?

Pohneš sa – takže už do konca života - i ty... len a iba ako chcú takí „policajti“? Ešte „To“ mám v sebe i ja... (Možno ťa túžim zmiast', aby si v tejto knihe hľadal iba sám seba - čo je blud - čo je blízko tvojej pravde a čo je sebaklam?)

Keď to prekonám... keď ma prekonáš – AJ TY SA BUDEŠ NIEKOHO SNAŽIŤ „ZAPNÚŤ“ - „VZRUŠIŤ BYTÍM“ – LEN ONO SA TO ÚDAJNE MÁ SPÚŠŤAŤ PODĽA „INÝCH“ PRAVIDIEL... keď sa prekonáš... uvidíš:

Keď ti nebude trhať nohami, keď si uvedomíš, že si sa mal pohnúť... a nepohneš sa. Pohneš sa sám za seba alebo to ovládneš?

Teraz sa spýtaj... čo je to sloboda medzi ľuďmi!

A musíš? Nieкто je naozaj dobrý a nieкто je naozaj zlý!

Len keby sa aj dobro nedalo ukradnúť z človeka. Už možno vieš, „ukradnúť“ ako tvoje srdce, duša, zdravie, myseľ a pokoj... Tak si spomeň... čo si už „čítal“ vo svojom živote za „román rieku“...

Zakričíš aspoň raz: „slobodu tým, ktorí nikdy nikomu neželali nič zlé!“ - ? -

Keď viac naozaj nebudeš cítiť... a budeš obhajovať: „väčšina vo vnútri niekomu želala niečo zlé...“

Spoj si to – každý deň od úplného začiatku, alebo si teraz otvor aj túto knihu ešte raz na ktorejkoľvek strane, aby si sa dostal k vete, ktorú práve potrebuješ „od samého seba“... Vlastný život si tak otvoriť nedokážeš...

Keď viac nebudeš na strane slnka a budeš obhajovať:

- Nie každá „pekná a prít'azlivá“ je kráľovnou bytia... pokiaľ otvoriš ústa – pokiaľ otvorí ústa...

Občas sme všetci sami sebe nepriatelia, keď otvoríme ústa. Tak odpusť... napríklad mne, odpusť jej, odpusť všetkým, ktorí nedostali šancu uvidieť to, čo ty. To, čo vidíš, patrí len tebe

len do okamihu, v ktorom ti niekto iný daruje jeho chvíľkový pokoj, aby si mohol... niečo vykonať... niečo, čo potrebuješ, aby si prežil v životnej spokojnosti... (?)

10

Nájdí svojho majstra!
Oddaj sa a buď otrokom!
Nechaj sa vláčiť po miestnosti!
Nechaj si otvoriť myseľ a nechaj ju, aby si vykrvácal do jej duše! Čo viac čakáš od ženy?
Skoč pre ňu z mosta... ak bude stáť na tvojej strane, možno dopadneš - „náhodou“ – do smetiaka, plného mäkkých smetí...

Ak urobí z teba len odpad, chyba je niekde medzi tvou a jej bytosťou!

Ak už dokonalo rozumieš pouličným hráčom, neprepadni „dospelej“ sebaľútosť, ochorieš!

Lásku môžeš získať na každom kroku, ale majster lásky nie je každý!
Kto ťa naučí precítiť?
Kto ťa naučí milovať... seba samého? Každá „nová myseľ“ medzi tebou a ňou ide odznova!
Nezabúdaj!
Je to tak nebezpečné, spoznať sám seba v tejto „novej“ spoločnosti! Ak si už videl toľko svojich tvárí...
Uvidíš, ak uvidíš, ak viac nebudeš „dokonalou“ slepý, pochopíš, koľkokrát ťa „poslali preč“ od ženy, ktorá mohla byť твоjim majstrom lásky! (mohol som napísať aj... koľkokrát ťa „To“ poslalo preč... alebo koľkokrát si sa „poslal preč“... už to máš?)

Môžeš si myslieť na dne (ale vždy môžeš klesnúť ešte nižšie): „Starí muži kontrolujú... tvoje kroky.“

Ach, nedaruj „pohľad sympatií“ starému zvláštnemu mužovi... nikdy nevieš... či nechce žiť ešte jeden deň naviac – na úkor teba – napríklad.

Vystríham ťa - poslednýkrát ako „priateľ“ – metafyzika, s tou kurvou si nezačínaj!

A niektoré staré ženy už vedia, že keď okolo prechádza mladučký pár a „chlapček“ stúpi na kocku, ktorá sa pohne a vydá zvuk uvoľneného kameňa (kocka v dlažbe, bejby), niečo sa deje... Srdcia, duše a chcenie, opätovná konkurencia vo všetkom na čo pomyslíš!

Niečo sa deje... a ty každý deň... odznova... nevieš čo...
Čím viac do toho prenikáš, tým viac si smutnejší!
Aj ty si len ďalší muž, ktorý potrebuje skutočne zachrániť dušu a telo? Ale prosím ťa!

Už nemáš pocit, že by ti niekto mohol pomôcť?
Samozrejme, a čo si čakal?!
Aj Boh pomáha tým, ktorí si zaslúžia... Už to máš?

Dávaj si pozor, tvoji anjeli budú chcieť opustiť tvoju pravdu, údajne ani ty nedávaš ženám to, prečo prišli na tento svet. A jedno či vidia alebo nevidia, či ťa cítia... alebo necítia... či ťa precitujú... či ťa ľutujú... ich aktom empatickej sebaľútosťi stvorenia v nich.

Hovorím ti, vykašli sa na to!

Zabije ťa to!

Chce ťa to zabiť!

Ženy sú slepé, už viac do teba nevidia, pokiaľ im nedáš dobrú zábavu. Hocijakú dobrú zábavu.

Hovorím ti – ešte raz, nauč sa, nauč, že šťastie nie je naozaj tou najlepšou voľbou, lebo aj šťastie sa tu kupuje! KUPUJE!!

Dobre, aj ty potrebuješ blesky lásky do tvojho tela!

Tu nezáleží na tom, koľkokrát si s niekým spal!

Tu nezáleží na tom, či si perverzný a či pozeráš porno. Na lásku má právo každý...

Len väčšinu z nás láska naozaj „iba pretiahne a potom ide ďalej“ – až pokým nenájde... niekoho, v kom môže zostať... tak dlho... až sa definuje a stane sa srdcom, ktoré môže hovoriť o tom, čo je to láska – v každej sekunde, v každom roku histórie znova a znova!

Hľadaj u Ježiša... možno nájdeš odpoveď sám za seba.

Hľadaj u všetkých, ktorí stratili viac ako ty... hľadaj u tých, ktorí získali viac ako ty... a potom zistíš...

Prečo neveríš sám sebe?

Ver najmä sám sebe! Ver svojmu vnútru! Inak budeš poslaný medzi tých, ktorí neveria svojmu vnútru a teda nikdy nenašli viac ako to, čo nevideli na vlastné oči...

Môžeš veriť tým biznismenom, ktorí si kúpili „silu tvojich vlasov“? Staneš sa biznisom v mozgu a vo vedomí...

Môžeš veriť právnikom, ktorí nepoznajú etiku práva?

Ak sa staneš vyhnaný... všade, kde vstúpiš.

Ak budeš posledný v každej miestnosti, medzi všetkými stenami, medzi všetkými ľudskými troskami, vendetami a komplexmi...

Je čas, chlapče, nastal tvoj čas, dozvedieť sa pravdu, že na výber života máš právo iba vtedy, keď ho nestratíš medzi troskami, vendetami a komplexmi...

Je čas, chlapče, nastala chvíľa satisfakcie, teraz sa dozvieš, kto ťa miloval najviac... ak si nestratil svoje spomienky. Že načo ti to bude?

Tam sa začala skutočná cesta tvojho „ja“...

Všetko čo si zažil... v živote... záleží aj na tom ako dokážeš milovať a ako dokážeš požičané emócie od žien.

Veríš len mužom, ktorí nebudú chcieť dostať do postele „tvoju najlepšiu priateľku“?

Priateľku? (medzi ženami a mužmi by som veril na „veľké veci“, ale priateľstvo je... zázrak)

Manželku?

Každý útok... aj každý útok na tvoju „podstatu“ v tomto bytí môže byť založený na pokuse „definovať ťa ešte raz – a navždy v okamihu, ktorý sa odohráva“.

V určitom postavení sa musíš jednoducho naučiť „byť sám sebou za každú cenu, inak to s tebou nemá cenu, nemá zľutovanie“.

Vieš, už vieš, že otázka morálky je relatívna v každej spoločnosti... len ako sa dohodnú tí, ktorí spísali zákony... ktoré vymedzili aj tvoje vyschnuté koryto rieky... až pokiaľ „To“ (radar, tiger, diabol, „láska“, uzamknutie, Boh?! - Hehehehehehe) tebou neprechádza... si len vyschnuté koryto... pokiaľ ťa niekto nevytiahne hore - „na breh“ a ty nevidíš „ako to máš vymodelované...“

„Ako je to vymodelované...“

Nauč sa, nauč... život, ktorý vidíš na uliciach sa jednoducho „nesmie“ podobať životu za zatiahnutými „záclonami“ – a ten kto to skúsi, je... blázon...

Je toľko spálni... je toľko detských izieb...

Všetky ženy a všetci muži sú výrobné pásy - a len blázon chce z výrobných pásov utiecť.

Môžeš si vybrať... do ktorého výrobného pásu chceš patriť...

Chcem pomôcť každému... ktorý dokáže prejsť na stranu úprimnosti! (povieš si možno jedného dňa – a možno nie)

A pritom sa budeš pýtať ľudí, ktorí ti – radšej nič – nepovedia (ale v súkromí si poťukajú prstom o čelo):

„Si vietor alebo patriš vetru, ak si rozumný?“

„Rozumní vládnu“... a hovoria o úprimnosti a viere a úprimnom hľadaní, keď ti to vidia na očiach. Keď vidia, že si na hrane... radšej ti dajú drogy, aby si si odsadol... (ak to opäť neustojíš – a si len slabý a odznova sa dáš zlomiť...)

Rozumní bez srdca...

Rozumní so srdcom sa skôr či neskôr stávajú akýmisi vyhnancami, keď uvidia koľko nepravosti slepí ignorujú cez pohodlnosť a krásu ich detí, spenie ich generácie, prijaté zvyky a pravidlá, ktoré z nich spravili masové hroby.

Keď vidíš pred očami záblesky – čierne záblesky štetca, biele záblesky štetca... Chlapče, stávaš sa nenormálnym pre masu okolo.

Tvoje právo zhltnie právo silnejšieho - ak sa nebudeš brániť – od dnes!

Už nemáš nikoho na svojej strane! Každý aspoň raz zažije tento pocit! A kto nie, stáva sa len „tvárou otecka, mamičky, bračeka, sestričky“ na večné veky.

Zbabelci... nepatríte pravde! Ak sa postavíš na túto stranu, tých druhých bude vždy viac...

Varujem ťa! Ak sa postavíš na stranu úprimného a aktívneho prežitia života, ľahko môžeš skončiť úplne opačne - ak sa nezbavíš závislosti na čomkoľvek, čo si neobhájiš...

... Máš sa?... a hľadáš sa, ak hľadáš sám za seba... hoci si v tom zostal – samozrejme - sám, ako sa to každý deň – na okamih – zdá – všade, kde nakukneš.

Sadneš si medzi bankárov (to jedno či ducha alebo reality) a povieš neslušné slovo.

Bohatá žena otočí telefónom a ty sa „nevedomky“ vzdiališ...

Nieko sa ťa spýta:

- Chceš si odsadnúť:

- Áno...

Je to kruté - ale je to tak...

Radšej si všímaj ošľahané tváre po všetkých tých svojich miestnostiach, kde to hrá s tebou ruletu...

Ruská ruleta, dieťaťko... ak si nedáš pozor a opustíš sám seba vo chvíľkovej nepozornosti, tá personálna kríza ťa zhltnie ako tela, ktoré stratilo prehľad... do ktorej zvieracej farmy patrí.

Nie, nie, nie, nemusíš kričať nahlas... ako si mohol vidieť, nahlas kričia tí, čo buď nevedia – alebo nevidia... Krik nahlas sa stáva hodnotou, keď máš naň gule... ale priprav sa:

Budeš na ďalší okamih svojho života za citového mrzáka, nanajvýš nerozumného, nenormálneho...

Už údajne nemáš právo žiadať o to, čo v tebe nenašli ostatní!!!!!!

Začni s tým bojovať. Aspoň „s úsmevom“ pre iných, ktorí pochopia „prečo to robíš“. Ešte raz: aspoň jeden človek, ktorí ti uverí... a nemusíš v tom zomrieť!

Tí, ktorí majú najviac ošľahané tváre, pozri, to neznamená, že strácajú svoju iskru a „krásu“. Krásu a hĺbku v očiach.

Len nie vždy budú mať chuť „po pretiahnutí ich duší“ zabrániť pretiahnutiu tej tvojej spôsobom, ktorý by ťa mohol navždy „zdeštruovať“.

Pozri, nie ku každému prichádzajú Božie mlyny, niektorí zostanú slepí len pre „naše, tvoje, moje dobro“... Už to máš?

Si to stále ty – alebo už máš svoje „vajíčka na tanieri“?

Občas je to nebezpečné! Občas je to únavné!

Ak raz prijmeš naše „pravidlá“, prílepi sa ti na dušu a veľmi ťažko sa ich zbavíš... Vieš, je to ako so všetkým, ako s manželstvom... napríklad.

Pouč sa z histórie a smrti mužov, ktorí skutočne milovali, ale boli „údajne“ príliš slabí... ešte aj pre slabých, ktorí si ich mohli privinúť do lona „ľudskej ochrany pred vymazaním a večným zaspáním“.

Hej, takže zaspali na veky... medzi prvými...

Slabí občas tak priezračne nenávidia práve iných slabých... ktorí chcú aspoň kričať, keď precítili, že nič iné ako kričať nezmôžu...

Vitaj vo svete, kde „Ty a Ja...“ znamená:

Ukáž mi svoj domov, ak bude tvoje plahočenie sa aspoň trochu samostatné, odomkneme ti pre zachovanie nášho rodu...

Až tam dospela táto „ultramoderná“ spoločnosť. Rody-rasy-bonita rodokmeňa-národy-ekonomické žarty-svetlo, ktoré nie je pre každého//tvoja elektrina, ak si za ňu platíš...// rody-rasy-bonita rodokmeňa-národy-ekonomické žarty bojujú, len demokracia má sexuálne zákony ako válov všetkých prasiat:

Martýri lásky, martýri úspechu, revolúcie, zmeny a vysatia tou časťou „večne vecnej spoločnosti“, ktorú si môžeme nazvať:

Drakulova (duševná) sacia jednotka... Aj to sme My!!

Vysajú (aka vysajeme) ťa až na kosť! Vždy ťa vysajú až na kosť, keď sa dáš dohromady s každým, kto ti nepovie:

- Dávaj si pozor, toto sa „odohráva“ – pred tvojimi zmyslami - každý deň minimálne stokrát!

Tieto slová spejú... počúvaš, cítiš ma?

Sú všade! Také sacie jednotky... A v zábleskoch, kedy sa stáva naozaj každý rozhovor, výchova, sex dvoch bytostí... už len neznesiteľnými... nastáva rozuzlenie: budeš to ťahať pre vieru „v niečo viac“, alebo si priznáš, že niečo viac stále jestvuje za každými hradbami, ktorými si ešte neprenikol?!

Ale skutočná (tá bezpodmienečná?) láska ťa nezabije, pokiaľ sa nenaplní tvoja myseľ všetkým, čo si kedy zažil a precítil... tak sa vyhýbaj starobe v mysli... pokiaľ to bude stále horieť z tých dvoch strán, nevzdávaj ani tento boj, skutočný boj o lásku je ako uránová baňa,

nevieš koľko ožiarenia ešte znesieš - bolí ťa každý orgán, ktorý si tak ničil? - každý deň, či už Boží alebo len „skurvene bahenný“!

Tu máš teda to „skurvené bahno každej duše, ktorou sa stávaš“:

Ak sa začneš súdiť sám ako prvý a pochopíš, že tvoj súd vychádza z teba do všetkých okolo, a neskloniš sa pred životmi ostatných, pôjdeš ako prvý!

Nič si nevyčítaj! Hlavne si nič nevyčítaj!

Ak sa tvoja tvár stane „odporná“ a „zbytočná“ pre všetky deti okolo, pôjdeš ako prvý!

Veríš v naozajstnú spásu?

Nezostávajú sám... Staraj sa o niekoho... Bude o teba postarané!

Hej, chlapče, môžeš uvidieť veľa otázok a odpovede ti nikto negarantuje, to čo ti nepatrí... si neobhájiš, chápeš?!

Ale dávaj si pozor, aby si nebol - zase raz - otrokom svojho auta... svojho vtáka... svojho intelektu... svojej ženy... svojho dieťaťa...

Hej, muž, tvoj syn bude len tým... čím bude chcieť silnejšia láska... (?)

Hej, muž, tvoja dcéra bude len tým... čím bude chcieť jej názor na život v emócií zvanej „cit k tebe cez poznanie muža...“ Ona potrebuje tvoje srdce pre jej udržanie sa na svete v duševnom rozmare „cítim viac ako viem“ - žena sa nevie definovať bez muža!!! Ale ak jej neukážeš „kto si“ – ona bude svojmu mužovi... ukazovať príliš veľa tváří a jeho emócia zachytenia sa v tomto bytí môže skončiť jedného dňa na dlážke...

Ukáž svojej dcére ducha, inak z nej bude len kurva, ktorá bude patriť do drakuloidnej spoločnosti vysávania citov, emócií, prachov, cieľov, snov a bytostného ošialu...

Tvoja dcéra by si mala uvedomiť, že má v sebe deti ešte predtým ako stretne muža!

11

Tak už si si zase vyhnil, s láskou, bez lásky, s priateľkou, bez priateľky, s partnerkou, bez partnerky, s manželkou, bez manželky? Tvoja potreba ti ukázala, že srdce a potreba nie je to isté celkom odznova?

Podľahol si chůtke a podľahol si chceniu, telo ti určuje, ktorý diabol bude твоjim spovedníkom?

- Podľahol si alebo si prehliadol klamstvo kolektívu? –

Povedal som ti toľkokrát, ak si v miestnosti, ak si na kúpalisku, ak si pred zmrzlinovým stánkom, budeš sa hýbať v mori okolo stojacich. Nepotrebuješ žiadnu vieru, len poznať zákony, ktoré určili „tvoji známi“.

- Na čom sa medzi nami dohodneme, to platí! –

Už nepotrebuješ žiadne náboženstvo, vytvor si vlastné!

Už sa nepotrebuješ zamýšľať nad morálkou, pokiaľ ju nikto nekontroluje - ak nemáš sex, nemáš to, čo ti pomáha hýbať sa v tomto sociálnom mori slobodnejšie... a uvoľnenejšie.

Uvedom si, čo všetko strácaš, ak si neužívaš prírodu v sebe! Príroda sa ťa ale na čosi pýta, príroda od teba v podstate chce naspäť svoju existenciu!

Matka príroda je tvoja najlepšia kurva!

Matka príroda je tvoj garant prežitia!

Matka príroda počúva tvoje myšlienky a ty počúvaj jej signály!

Myslí ti to a ty v okamihu „veľkej myšlienky“ počuješ cvrčka len jedenkrát?
Myslíš a precit'uješ ženu, ktorá ti zlomila srdce, rozložila myšlienky a pod tvojim oknom sa ozve škrekot mačky? Ustane... keď si dáš na chvíľku oddych?
A znovu sa ozve, keď to pustíš v túto noc od začiatku...
Komunikuje to s tebou!
Počúvaj tiché otázky, ktoré ťa prenasledujú.
Počúvaj tiché znásilnenia, ktoré tebou prenikajú!
Vidíš ženy, ktoré odmietaš už v pohľade a ony ti to chcú zrútať, lebo ich emócie sú už len choré?
Tak ako tvoje?
Tak ako ich.
Tak ako moje, občas...
Všímaj si, kde cicajú samice komárov tvoju krv! Na ktoré miesto ťa poštipu... Všade môžeš nájsť toľko odkazov, tak už sa vylieč!
Kto vidí tvoj odkaz?! Ktorý otec stvorenia?!

Och, všetky tajomstvá života!
K čomu sú ti, keď sa ti stráca realita pred očami a berie ti to samého seba preč od ľudí, ktorých miluješ?!

Všetky tie ženy urobia z teba modrého pajáca, v najlepšom. Nauč sa obhájiť si gule v tomto svete!
Ale aké je to – cítiť sa ako kráčajúci penis, ktorý si ženy obzerajú ako na výstavke?
Ale aké je to – cítiť sa ako vlhká vagína, ktorú vidíš v každej žene, ktorá ti už nemá čo ponúknuť, keďže je „obsadená“?! §

Si mimo spojenia? Ak nemáš prácu, ak nemáš vzťah, ak nemáš, čo v sebe máš, ale nedokážeš kričať cez dav, ktorý kričí každý deň hlasnejšie.
Si mimo?
Môžeš zlomiť právo spoločenského prežitia na jeden deň, ale prídu dni, kedy ťa všetci v tvojom práve opustia a budú nasledovať spoločenské právo!
Všetky tie ženy, ktoré si „miloval“ a ktoré ťa mali rady... budú zavreté a budú mať zlomené kolená, lakty, a ich prsia budú slúžiť len jednému alebo dvom... nanajvýš trom mužom!
Ak to nebudeš ty, nedozvieš sa o ich „pravde“!
Neuvidíš ich pošvu!
Nedajú ich energiu!
Nedajú ich „šťastie“!
Nedajú ich ambulanciu pre muža srdca!

Tvoje telo je osamelé ako tvoj mozog!
Sú to len tvoje vnemy, ktoré na teba útočia!
Potrebuješ ľudí viac ako oni teba?!
Potrebuješ „uznanie tvojho bytia“ viac ako „uznanie bytia niekoho iného“?!
Ale keď v noci budeš počuť „pípanie stroja niekde vedľa“, „pípanie kontrolného spoločenského... civilizačného parkometra“ (radar ti obsadil mozog, bejby? Hehe ☺... jeden z mojich najlepších kanadských...?), radšej sa pokús zaspať a povedať si:
„To čo mám dnes, budem mať aj zajtra, nech už som na tom akokoľvek...“
Ak si myslíš, že si vymýšľam, buď si istý... si viac radarom ako ja, si viac uzamknutý... ako ja... (☺) (:)

Ak si sa v detstve cítil sám a nemilovaný, budeš chcieť vyniknúť tak či tak... vyniknúť vo všetkom, budeš vzťahovačný...

A ak ukážeš potenciál, urobia z teba „hviezdu“... len podľa toho... čo znesieš... – až príliš ľahko – ak ti dá niekto „štempelík... potenciálne môže náš tím na ňom slušne vyrobiť“ - ale dávaj si pozor... tvoj život sa už nevráti!

Stretnieš len ženy, ktoré na to pôjdu „len zvonku“! Už to, kurva, máš?

Všetky tie ponúkané obrazy v snoch, ktoré každú noc skúšajú tvoj rozmer:

Môžeš dospieť k novému spojeniu si súvislostí a potom to, k čomu si dospel... ak to nevyslovíš nahlas... môžeme... môžeme... presunúť do ďalšieho... tebe podobného blázna, ktorý to „už dokáže povedať nahlas“. Tak uveríš takémuto snu?

Všetky tie informácie a technologické linky medzi nami, každý deň ti dávajú precítiť, že ak nie si talentovaný kôň s dobrým džokejom, nemáš šancu.

Vysoká spoločnosť si stráži svoje gény.

Aristokracia má nepísané pravidlá, ktoré nemáš prečo... ktoré nemáš dôvod... a hlavne PRÁVO... pochopiť, precítiť, si uvedomiť.

- Budú ti odomknuté len tie dvere, do ktorých naozaj patríš? Priznaj si to, ak si proti tomu protestoval, zmôžeš niečo, ak ti nemá kto zaplatiť tvoje miesto na slnku? –

Spamätaj sa ešte aj v tomto riadku, chceš veriť v ezoteriku? Chceš veriť v mozaikovitú oči všetkých múch okolo teba?

Prečo sa necháš (nechávaš) takto skúšať odznova, odznova, odznova?

A tak sa zachováваме navždy... ale chorých... chorých... mentálne... duševne... - si blízko „k takému stavu“ - vyradíme? A oni o tom nevedia, tak ako ty nevieš o veciach, o ktorých jednoducho len nemáš vedieť... alebo sa nesnažíš pátrať... zbierať informácie... nasávať vnemy...

Zaplat' za informácie v „novej“ spoločnosti.

Zaplat' za možnosť „prebojovať sa“ k najkrajším a pokúsiť sa rozvíť v nich svoje osvietenie!

Vidíš tých, ktorí chcú počúvať a vidieť a vnímať šťastné piesne, pekné komédie a naivné konštrukcie...

Vidíš v každej kapitole - tých, ktorí si obhajujú smutné piesne, plné obhajoby stratených budúcností, stavby osobnosti a štruktúry myslenia, ktoré nikam nepatria, znásilnenia ďalšej možnosti lásky, proti ktorým sa v oceľových kolesách nedokážu brániť = Pretože každé dieťa „To“ čaká odznova a ty to vieš!

Aj tvoja láska v tebe len spí – veď už dávno vieš, že láska „nie je všetko čo bolo stvorené...“

Ani tebe to nikto nepovie - ak niekto iný z teba vysal tvoju lásku... (žart, bejby, žart!)

Možno aj v tento deň.

Hovorím ti, žiadna paranoja, len ľudský úsudok...

Možno sa ti „To“ stalo v každej kapitole... OK? – a možno si sa práve zamiloval... – a možno sa bojíš záväzku – a možno nechceš k sebe pripustiť cit iného človeka, lebo by si musel prijať znova a znova nový a iný pohľad na teba:

Ani teba nikto nepoľutuje, ak si prehral životný súboj o lásku, „o šancu, byť niekým“, o novú obhajobu, o novú realitu... V tento deň. V tomto riadku.

Hej, môžeš si povedať:

„Jednoducho som iba urobil príliš veľa osudových chýb. A ženy nepoznajú odpustenie, keď sa stanú ignorantmi v prospech ich ilúzií... Keď budú pre niekoho iného obhajovať jeho auto, jeho majetok, jeho spermie, jeho hovná, jeho kľúče... A všetko bude aj ich, pokiaľ s ním vydržia...“

„Ženská logika, masturbuj o to viac!“

„Ženské pýtanie si satisfakcie, pretiahni ju zúrivo a bez zľutovania!“ Počuješ ako sa muži radšej vzdávajú...“

Vždy je to risk, ísť do boja o čísla v našej kokkohre:

1 – 5.

1. až 5. je právo našej spoločnosti voči tebe, ale ak dosiačneš 5. dáme ti pokoj, lebo si práve našiel dajakú sladkú seňoritu... na okamih, alebo na ďalší dlhší okamih...

A tak si myslíš, že na aute môžeš zaklopiť clonu proti slnku do očí... na sedadle spolujazdca, aj keď „tvoja partnerka“ nie je pri tebe.

Vitaj!

„Ak ti nedá – rock and roll – ktorý potrebuješ do života, opustíš ako ju prvý – alebo ju len vtlačíš do pozície, že ťa ona opustí „prvá“... Len či na to prídeš, len či nie si natoľko vzťahovačný, že sa radšej staneš slepým... z vlastnej vôle a presvedčenia...“

Aj tak opúšťajú ľudí ich anjeli!

6 a „7“ – chceš rozvíjať... chceš kričať... ale ak sa skôr či neskôr neznížiš k „5“... padne 6 niekomu inému... a v pozícii „7“ ideš z kola von, chlapče. Maximálne sa môžeš potom vyspať na mieste... ktoré niekto iný nazve „tvojim domovom“... UŽ TO MÁŠ?

Ale takí už nemávajú žiadne domovy. Môžeš žiť a bývať kde chceš, budeš to mať „čoraz ťažšie“...

Zmier sa s tým, že ľudia idú hore... na poschodia, kde môžu riadiť a rozhodovať. A záleží len na nich... v konečnom dôsledku...

Rozumieš konečnému dôsledku?!

Zmier sa s tým, že niektorí ľudia padajú čoraz nižšie... Možno ich niekto zradil a možno rezignovali na ktorýkoľvek smer ich života... - neustáli hranu svojej existencie, prírody, selekcie, Božích zákonov... - veď aj ty sa vyvíjaš... - Len ako (už-už) rezignovali pred nimi milióny veľkých, malých, stredných, čiernych, bielych, ružových, modrých, červených...!

Každá veta tejto knihy môže byť aktom tvojej odvekej rezignácie, tvojej sily, tvojej chuti vytrvať za každú cenu, hoci máš len „smolu“...

Neodvolávajú sa viac na spravodlivosť, pokiaľ je to z tvojej strany len povrchné a pokrytecké!

Bol si už pokrytcom toľkokrát, pretože nikto nie je len čistý... aj keby chcel, aspoň zadok mal zopárkrát špinavý, a ak nie, je „svätý“! Môžeš mať čisté emócie na okamih... Možno, možno...

„Pozri, tak ako máš zasraný zadok, keď sa vyserieš, tak to asi s tebou je... Nie, nie, nie, veru, nie je to len o spánku... Už to máš?“

Počuješ to v sebe, monopoly sú aj ženy – alebo si tak zaslepený... že ešte si si nepriznal... že všetci tí sokovia okolo teba stále jestvujú a vedia zabiť, keď si - i dnes - nedáš pozor, bez opýtania sa pošlú... tvoju dušu... tvoje telo... tvoj mozog... do koncentráku... rovnako ako žena, ktorá ťa odmietne a ty napriek tomu „hlúpo“ neopustíš tú lásku... ale zhltnie ťa stará známa...

bolesť z nenaplnenia číslo „32“ (kašlem na vysvetlenie, žiadne nie je, tak to, kurva, pochop sám!)

(Ježiš mal 33... tak len z úcty k nemu!)

Vyber si svoj kríž! Na to právo ešte máš! Bude z dreva... alebo tvoje telo a tvoja duša znesie ženský kríž, manželský kríž, korporatívny kríž, politický kríž, vedecký kríž, robotnícky kríž... Všetky tie – akože – stratené duše...

Všetky tie – opustené – deti... chcú v detstve tliekať tým, ktorí im dajú aspoň cukrík.

Už si sa niekedy vyspal s „TV“ ženou?

Už si sa niekedy pokúšal udržať s takými kráčajúcimi očami, ktoré „všetko hodnotenia pre matku prírodu a pre...“ - ...dopovedz si sám... Je to žena, ktorej „TV“ vysielateľ v lebečnej kosti môžeš nazvať mozgom v sieti... iných mozgov, bejby! Cít! Mysli!

Stále ten istý „radar“, hovorím ti!

Pretože aj tu je to len tak ako to je!

Musíš byť k nej len taký, aby ťa čo najneskôr opustila...

Je to na tebe! Nedaj si zobrať svoju mužskú moc!

Povie ti:

„Môžeme spolu zarobiť... veľa prachov...“

Šance... šance... a premeny... tvojej osobnosti... len ako chce ona?

Budeš jej hračkou v ďalšom novom - črtajúcom sa - vzťahu, len takou hračkou, akou dovoľí? Zas a zase?! Čo je to s tebou, muž „novej“ spoločnosti?! Nenechávaj si pretiahnuť intelekt a svoju pravdu, svoje videnie sveta ako na predchádzajúcich stranách! Spamätaj sa, čím si starší, tým viac je láska ako kurtizána, kde vagína je to posledné čo potrebuješ (sex je relax - ak..) a predsa musí na to dôjsť, inak sa láska stane „svätou“ – a načo ti bude taká „láska“? - potrebuješ trpieť stigmou mesiášstva? - nuž, hej, niekto „musí“, ale prečo práve ty? - ...ved', keď sa láska mení na presýpacie hodiny, na váhy pravdy, nenávisť, zrodu, obhajoby dvoch len pre jedného (jednu...)... – mal by si to poznať...

Miluj radšej ako mladý, pokiaľ ti patrí tvoja erekcia – ak už to nepôjde, otvorí sa ti len skrinka... sveta ticho trpených filozofov, ktorí ponúkli slová... keď už nemohli ponúknuť nič viac... (?)

...pokiaľ nebudeš so ženou, a ona ťa nebude „pilotovať“ zo zvyku, z povinnosti, z večnosti manželskej zmluvy... Záhradka – okopať, jeden, dva pohárik pálenky – polievka... Ak budeš poslúchať, možno sa dožiješ vysokého veku... Hračka viac nie je muž! Ale...

Povie ti aj ona - ? – (:)

„Miluj matku... miluj babku... miluj parababku... vo svojich deťoch, inak nepochopíš naše modelovanie histórie v ženských očiach!“ Hovorím ti, nikdy nestráť rozmer svojho otca, nech už ním je ktokoľvek!

Ak sa pohneváš zo svojim otcom... pretože nie všetci pokrvní príbuzní... sú „rozumní“... dávaj si pozor...

...ak (ešte stále) nie si sám sebou (čo neovplyvní nikto, ak vieš... a nechceš) a nemáš, kde skloniť hlavu, nemáš dva prsníky v zálohe, nájdeš otca na každom rohu... a budú ťa chcieť všetci muži, ktorí milujú box v ohrade zvanej „naša kurva societa“ – budú... ťa... chcieť... pretiahnuť „odzadu“ - len tak z pasie. Už to máš?

- Ak si to necháš, stratíš pojem o tom kto si. -

Sú aj muži, ktorí chápu... lenže zväčša sedia v rodinách a trčia „vypočúvaný láskou, ktorú stvorili... Ktorú si spoločne stvorili... Ktorú sme im - „US“ „MY“ „haha“ - spoločne stvorili...“

Bože, zostávaš naveky sám!

- Ak si to necháš, stratíš pojem o tom kto si, ak si nedáš pozor na tých, ktorí sa snažia vytvoriť aj v tebe ilúziu slobody. -

Buď sám sebou, neplač jej pred dverami, nedobíjaj sa do jej sveta... Opusť akt otcovstva, pokiaľ ešte neprenikla... a nespustila v sebe uragán lásky, ktorý pretiahne „všetko čo má v sebe – v ponuke pre teba... Ak sa rozdá, nie je to navždy, každý deň sa môže rozdať inak, a ty to vieš - ? –,,

Radšej sa vyhni jej svetu, pokiaľ jej planéta nemá meno v nej!

Môžeš pretiahnuť jej mozog rovnako ako ona pretiahne ten tvoj... Môžeš to brať aj takto... Nuž, môžeš..

Dobre, na okamih opustím toto cvičenie, a pôjdem trochu vyššie, tam, kde sa už necvičí s tým, kto si... Ideme na miesta, kde jestvuje „tvoje ja“ ako pojem a mikrofón či reproduktor stvorenia „všetkého pre všetko“, moje malé bejby:

12

Spamätaj sa, neľutuj sa toľko, hlavu hore, hlavu hore! Automatika stvorenia nepustí!

Pokiaľ nemáš na to, aby si to zvládol s prehľadom, prepadneš sa do jamy levovej.

Vyslobod' sa úprimnou činnosťou, ktorej veríš!

Potrebuješ akciu!

Potrebuješ vypadnúť z víru, ktorý si si sám v sebe spustil - hocičím... Čo jednoducho nebolo pochopené ostatnými vírmi (ľuďmi)?

Je nás toľko, že sa môžeš červenat'!

Idem ťa vyčistiť do čista!

„Pome! Pome!“

Chceš zažiť „Boží“ rozmer?

Ako sa to hýbeš, keď zažívaš len ďalšiu vychádzku a dobrodružstvo medzi ľuďmi ako „ ďalší blázonko na vrchu“... ?

A len ďalší (po)starší muž, ku ktorému si náhodou prisadneš – napríklad v električke – ti zrazu povie... ako malému chlapcovi:

„Nesadajte si na to sedadlo, prší zo svetla nad vami, vždy keď stroj zabrzdí!“

A ty si myslíš... že to na okamih myslí vážne.

Ale nič nekvapká.

Tak už to máš priamo v tvári.

Tak už to konečne máš?

Kto je dobrý, kto je zlý, keď niektorá žena zdvihne telefón, druhá skloní hlavu, keď muž pred tebou vytiahne telefón, skloníš hlavu?

Potrebuješ akciu 2x! („XXXX“)

- Matka príroda zase prišla na to, že potrebuje vyskúšať tvoje JA a dosadiť ťa do večného vzorca evolúcie medzi nami ! Tak sa už nebráň! -

Tak viac nebud' „zlý“, „neúprimný“... Počuješ to od každej v tých istých očiach.

A ďalšie tvoje predstavy, a ďalšie tvoje ilúzie!

Ak si príliš rozumný, potrebuješ asi len hlúpu ženu... Duchaplná žena bude vždy vedieť, čo nevieš, a odmietne ti slúžiť... Nakoniec pochopíš, že „hlúpa“ žena ti môže zachrániť život vždy... len preto, lebo chce... zatiaľ čo duchaplná by už ani okom nemrkla! Už to máš?!

Chceš byť „tým hore“, chlapče, hovorím ti: nuž, budeš potrebovať duchaplnú a inteligentnú ženu... Daruješ jej život... aký možno chce a ona ti daruje... scénu, ktorá ťa bude chrániť pred útokmi starých známych žralokov... Hehe, veď už to vieš, až pokým... (:)

Smrť je ženského rodu!

Život je mužského rodu!

„Uč sa odznova slovám, nech ti dávajú nový význam!“ - ? -

Nepotrebuješ vedieť nič viac ako vieš - ak si so ženou, ktorá ti drží stráž?! Uvedom sa! Mysli – zas a znova!

Maj sa na pozore, nič nové nehovorím – ani predtým, ani potom! (:):)

Všetky srdcia sú tu na predaj, ak si to ešte celkom nepochopil!

Tie najlepšie srdcia, čo asi tak dostanú? Infarkt - ak si nedajú pozor?

Čím vyššie stúpaš, tým ťažšie sa ti hýbe!

Všetci ťa pozorujú, ak nie si na plážach, kde „je to každému jedno“... Chlapče, už som ti, (kurva do piče) povedal, že za také šťastie si to odpracuješ buď ako zneužitá opica, alebo kokot pre ostatných, alebo ako muž na odstreľ, alebo ako ďalšia sociálna kurva par excellence.

Ak si nedáš pozor, budú ťa prenasledovať na uliciach vyvrheli, ktorí vedia to čo ty, ale stratili ešte viac ako ty!

Ak si nedáš pozor, odíde ti nielen matéria, nielen duša – každé ráno ťa bude bolieť tvoje najväčšie zranenie.

Môžeme ti vrátiť bolesť, ktorú si spôsobil?

Môže ti to vrátiť bolesť, ktorú si rozdal?

„Diabol“ sa už nepýta, „diabol“ už proti tebe koná!

Skončila sa tvoja ďalšia cesta slobody, ak chceš byť slobodný, dokáž zase niečo viac – podaj mi dajakú novú myšlienku, nový čin, nové plodenie aj v tento deň, čo nerozumieš?

Tak rád by som ti želal dobro, ale koľko dobra si v živote vlastne spôsobil?

Želám ti dobro!

Želám ti dobro!

Želám ti čistú myseľ!

Zbav sa svojich infiltriácií a uvedom sa, už sa neutápaj v hmle!

Potrebuješ zájsť do kostola a pozrieť sa ľudom očí?

Potrebuješ zájsť do synagógy a pozrieť sa ľudom do očí?

Budú z tebou hýbať odznova len ako chcú – nový v každej skupine!

A v každej skupine ťa vyskúšajú odznova!

Držím ti palce a viac ako to, keď si sa už dostal sem, „si môj, si náš“, ale už ťa nikto, naozaj nikto neobháji za teba, ani matka, ani otec... ani sestrička, ani braček...

Odteraz každá žena, ktorú stretneš...

...bude, bude, bude sa pýtať na „To“... kto si... tým jej skenom...

...ktorý má nastavené podmienky zmluvy plodenia... pre jej/„našu“/tvoju budúcnosť...!

Spýtaj sa jej na (jej/tvoju/našu?) prítomnosť, viac chlapče - v podstate - asi nezmôžeš!

Chlapče, poznáš „tvrdé zákony“?

Možno by si si zase raz nemal asi tak týždeň chytiť vajcia... ☺

Ak ti nechce dať relax, ktorý ťa definuje v tomto divokom a rozbúrenom bazéne... radšej ju opusti. Bude to len horšie!

Ak ju budeš potrebovať viac ako ona teba v tom relaxe, vyrábaš si na problémy!

Radšej zavolaj matke - ak ju ešte máš... a povedz jej „ahoj z druhej strany nášho srdca, ale iné ženy sa ma chystajú čoskoro ukrižovať...“

Radšej sa pozri otcovi do očí a nesklon zrak... ak na to ešte máš...

Všade bude na teba čakať „ten diabol“ - iba pre teba!!!! (:)

Dávaj si odteraz pozor na To, na čo myslíš, čo si želáš, o čom snívaš! Odteraz môžu byť všetko klamstvá... a všetko môže byť blízke (aspoň tej tvojej?) pravde, ale ak sa uzavrieš, ak nikomu nepovieš „tvoje intímne tajomstvo o živote“ - okolo... okolo... Tvoja hlava bude hrať kolo, kolo mlynské - v podstate - už iba celkom sama?

Aby si raz nekričal na „nevinných“, aby si raz neobvinil niekoho iného súkromnú pravdu z tvojho ukameňovania morálky, charakteru, etiky...

„Želám ti aspoň pokojný spánok!“ - ak si naďalej vzdialený „zachyteniu: kto som medzi nami?“

Už?!

Komu si pritom slúžil a kto predtým rozhodoval o tvojom osude, bude chcieť naspäť satisfakciu!

Pred za kopcom a za kopcom! Už chápeš... akí sme obyčajní?!

Už viac never na svoju výnimočnosť... Už?!

Ženy majú príliš veľkú moc na to, aby si ignoroval silu ich chcenia. Akéhokoľvek chcenia!

Muži majú príliš veľa... ideí, keď sa chcú dostať do postele a bojujú o tú, ktorá na nich hodí atómové bomby, hovná a vôbec... všetko, čo sa zmestí do mysle ako vedomia ako mozgu!

Hľadaj niekoho kto uverí v tvoje slová, v tvoje myšlienky a nesnaž sa opakovať po druhých!

Stoj si za svojim miestom na slnku, inak o neho prídeš rýchlejšie ako povieš „nie, nie, nie“ alebo „áno, áno, áno“...

Hľadaj niekoho kto ťa pochopí, aby si nezostal nepochopeným!

Ambície... ambície... musíš mať ambície v srdci?

Už?!

Už to vieš, všetko sa dá kúpiť a všetko sa dá predať, len to neber tak tragicky! Neber túto osobnosť ako „konečné riešenie“ - ani mravce, ani včely sa neberú osobne... Už to máš - od začiatku?

Všetci tí ľudia, ktorí niekedy stáli údajne na tvojej strane a (2x údajne) sa podieľali na tvojom úpadku, bohatstve, žene, deťoch... môžu čokoľvek... ak si nedáš pozor...

Ale varujem ťa, ploty z teháľ sa „očami iných“ búrajú často rýchlejšie „zvnútra tvojho príbytku“... ako ploty, ktorými dávaš najavo... že si stále „jedným z nich“... Hahaha! Neboj sa, ani ja nemám nič, ani ja nemám čo stratiť (okrem života a zdravia)... a preto ti píšem tento veľmi dlhý dopis, keď do tvojej duše, chlapče, chlapče!

PROSÍM, PROSÍM, UŽ VIAC NEPODLIEHAJ MYŠLIENKOVÝM KONŠTRUKCIÁM, KTORÉ NARÚŠAJÚ TVOJU STAVBU!

ROB ČO CHCEŠ AK... sa ti hlava nevytáča doľava alebo doprava!... všade, kde potrebuješ vkročiť... To muži nerobia... ak idú ponúkať... hĺbku v nich bez kompromisu pre vládnuce stonožky... Vládnuca vrstva sa nehrá na rozprávky, pre nich si totiž rozprávka len Ty...

Potrebuješ duševnú políciu!

A NEUROB KOMPROMIS DOVTEDY pokiaľ... nebude tvoja hlava vlastníctvom... aspoň jednej duševnej policajtky, ktorá ti dá šancu poraziť blázna v sebe... komedianta v sebe... dá ti zdravie ďalšieho človeka, aspoň čistotu mysle – len pokiaľ!!!!!! (Už vieš!?)

Ak si vo vnútri rozložený a počuješ hlasy ženy... ktorú chceš tak veľmi, že ťa to vyraduje... že ťa to odstreľuje od iných žien... (kvôli nenaplnenej láske, ktorá má „sto-tisíc“ dôvodov... a nájdi aspoň desať ty sám... alebo len kvôli tomu... že zase „niečo“ nezvládaš)... vydrž... Vôľa ti možno nepomôže, ale úprimnosť a spojenie s tým, čo dokážeš, ak v tebe naozaj klíči semeno, ktoré si neukradol zo zeme inému otcovi (!)... Možno sa ti ponúka... duševná polícia... na štyri ročné obdobia... a ty potrebuješ nájsť vo svojej láske práve štyri ročné obdobia... pre každý pocit ženy, ktorej chceš dať na podnose „všetko, čo vieš a ešte niečo viac“... Nájdi v nej štyria ročné obdobia! Rozumieš mi? Ty troska tohto sveta, nepodceňuj sa v žiadnej láske, ktorá prechádza okolo teba!

Len musíš byť dosť tvrdý na to, aby si neskončil ako kapor na vianočnom stole... Alebo ako moriak v US... Veď vieš, koľko ľudí má také „zvery“ rado... Takmer všetci, bejby!

Áni i Nie, blúdiš, cestuješ, znásilňuješ, pomáhaš, otravuješ, ľutuješ, prijímaš, odmietaš celkom nanovo?

Tak... bude k tebe (už len ďalší a ďalší...) „Nepomenovaný Boh“ milostivý... alebo nájdeš exit ako prvý?

Keď sa pri tebe pristaví bezdomovec a spýta sa ťa či máš oheň a ty mu povieš, že nefajčíš... A hoci neklameš... aj tak ťa pichne v pravej nohe...

A žena, ktorá bude prechádzať okolo... si chytí presne miesto, kde ťa pichlo, len na opačnej nohe... Už sa viac neobracaj na mňa!

Nedozvieš sa prečo sa tam chytila. Čo nevieš... prečo nevieš?! Toľkokrát som ti to už priamo povedal... možno som nemal byť priamy! Už to máš?

Povedz si... ak stojíš o prežitie medzi tými, ktorí obhajujú... že všetko už bolo vlastne povedané... Je umenie hovoriť tak, aby chápali len tí, ktorí sa chcú uistiť?

Nechcem ťa vtiahnuť do tohto víru, ak v ňom nie si, nemôžem sa ti ospravedlniť za čosi, čo je skutočné!

A môžeš sa spýtať... píšem „za pravdu – proti pravde“, „za teba- proti tebe“... Toto nie je umenie, toto je len ďalší výkrik do tmy tvojej/mojej histórie! Ale ak si budeš v skutku myslieť, že ti „otváram oči“ – zabudni na mňa... Vážne, zabudni na mňa.

Klamal som ťa! Zajtra to možno pochopíš.

Toto právo nemám (lebo nechcem? Lebo mi stávajú hlasom dupkom, keď takto píšem, lebo kašlem čoraz silnejšie, lebo si „cítim“ prsty... a občas si automaticky poškrabkám vajcia... už to máš po X-krát?)!

Odtiaľ je to na tebe, všetky tie klamstvá a podvody, ktoré budú ešte spáchané na tvojej podstate, musíš sa brániť a zahnať tých, ktorí provokujú... Každý deň – pred každou ženou, dieťaťom... ak sám vyhodnotíš, že ti za to stoja ich búdky, ich amplitúdy! Aj hrdinstvo, aj zbabelstvo je len ako...

...len ako podržať večnú stranu tým, ktorí ťa nepredajú za tvoj úprimný úsmev, dotyk, úprimné milovanie, v ktorom máš – naozaj – čo povedať tým, ktorí chcú veriť – napríklad – dnes – zajtra? – v úprimné...

Milovanie... s tebou (:)

Aj toto môže byť úprimné milovanie s tebou, tu sa nikto s tvojim duchom milovať nechce, dovoľ mi byť v „tomto milovaní s tebou“... sám sebou:

Tí dobrí ti tiež nepodržia stráž v otvorených priestoroch, pokiaľ ťa „niekto z dobrých“ ohovorí a povie o tebe, že si „ten zlý“, ktorý „zbil... bral drogy... nemá čistú hlavu... má v sebe veľa infekcií... infiltrácií... vírov...“

Spamätaj sa, kým môžeš a nenasleduj moju cestu!

- Toto je moja cesta a ešte som si ju neobhájil! Každý deň sa o tom snažím...-

„Neopakuj cesty iných!“

A vidím to... čo ti hovorím...

...radšej sa snaž o svoj vlastný pohľad...

„Veď uvidíme k čomu sa ešte prepracujeme...“

13

Zrazu si náchylný myslieť si, že „láska“ ako taká nejestvuje. Že sú len vojny medzi ľuďmi, ale dávaj si pozor...

Opusti svoj vrchol alebo to povedz ľuďom spôsobom, za ktorý ťa nezavrú do všetkých tých (medziľudských) väzení.

Možno vieš príliš málo z psychológie...

Možno vyhladávaš len prototypy žien zo svojej histórie, ktoré ti spôsobovali najväčšie utrpenie... Áno, môžeš sa pýtať, môžeš protestovať, môžeš sa zblázniť znova a znova, ale láska až za hrob jestvuje (aspoň na deň, mesiac, rok... ak to udržíš... možno dostaneš život), ale musí ti to prechádzať telom.

Láska až za hrob jestvuje – ale metafyzika každého človeka sa vyvíja... napriek tomu... či ju nazveme kurvou... alebo „tvojou najlepšou ochrankyňou“... môžeš zaujať pozíciu: „nezáujem-priateľ-nepriateľ...“

Ale v určitom veku už priateľov nezískaš...

Vieš, ak si väčšina povie: „tomu, čomu sa nedá pomôcť... načo strácať čas a energiu?“

Už to máš?

Koľko krutých sebaklamov máš v sebe?

Taká bude tvoja láska.

Koľko zbytočných žien a mužov, ktorí nemajú čo povedať... - si už oslovil?

Taká bude tvoja láska, ak sa to láskou dá nazvať.
Koľko ľudí si už pretiahol len pre samého seba a pre pocit, že už niet čo komu odpustiť?
Len taká bude tvoja láska
„Hovorím ti, ak **áno**, ak to raz zažiješ, vieš čo je to?
Vieš, ktorá strana ti bije na poplach?
Vieš kam sa máš odvolať?
Nedopustiť v sebe staving kríža... ak nevieš začo by si ho mal nieť!

A niekto ti možno povie:
Ak si na strane **zla**, ktoré má toľko podôb... koľko je ovládaní ľudskej slobody... musíš mať už iba srdce, ktoré ťa vytiahne zo snov a ilúzií.
Otvoril si sa, tak si spomeň, čo všetko sa ti už v živote stalo, otvor všetky svoje spomienky!
Mal by si... pochopiť... že **láska** ti dá viac ako znesieš... vždy viac... len hľadaj... len hľadaj...
Cesta tvojho spenia môže skončiť totiž každý deň pred prahom každej vagíny!
Cesta tvojho spenia... nazve sa to... Ježišov komplex... keď príde na lámanie chleba a ty otvoríš ústa v nesprávny čas.
Budeš zneuctený spôsobom, že každý tvoj sen dostane meno podľa strany, ktorú sme si nazvali „diabla“, „chorá“, „posadnutá“, „nepravdivá“, „bludárska“....
Svet nespeje podľa teba, história má svoje nemenné pravidlá.
Väčšinu svätých by dnes zavreli na psychiatriu, lebo niektorí psychiatrii sú len ďalší sociálni strážcovia...

Pozri sa okolo a spýtaj sa „kto stráži tvoju pravdu, chlapče“?
Pozri, fragmentácia myšlienok a postavy z histórie, bež preč od týchto klamstiev. Potrebuješ to?
Tvoje kosti budú navždy už len tvoje kosti!
Lenže duša sa predsa len kradne... duša sa stráca... a každou bolesťou, s ktorou sa nevyrovnáš ako úprimný muž, úprimný človek... Jednoducho nemôžeš ísť ďalej. A budúcnosť si nevypýta už tvoje pocity a ženy uzavru tvoje emócie!
Ak túžiš po čistote a stojíš si za tým, nechaj sa vyčistiť sám sebou. Budem veriť tvojej vôli.
Vychutnaj si samotu, a snívaj o tej, ktorú miluješ a predstavuj si ako sa s ňou miluješ najjemnejšie ako vieš.
A daruj jej orgasmus, pošli jej ho poštou... Možno si na teba spomenie vo chvíli, keď to budeš potrebovať zase ty.
A možno sa nespotíš vtedy, keď to budú očakávať tvoji „šéfovia“... možno sa nebudeš triasť... v okamihoch, v ktorých si sa zvykol triasť... a ostatní sa budú čudovať... kde si našiel tú silu...
Ak súdia tvoju lásku, nič si nevyčítaj, súdi sa každá, hoci na to niet práva v ľudských očiach.
Zvieratá také nesúdia...
Opusti iné svety, vitaj v tom svojom!

Posledné čo... nikdy neurob, nebráň **láske**... ktorá ti raz preukázateľne zachránila život!
Počuješ?
Môžeš odísť, ak ti tá láska odpustí... ale nikdy... prosím, chlapče – len pre tvoje srdce, neopúšťaj ju v zlom... a neželaj zlo, neploď v nej negatívny svet!
Tak prichádza smrť...
Striehne na všetkých poschodiach.
Tak ako sa hýbu vtáky na konároch, tak sa hýbu i ľudia. Rozumieš mi?
Mágovia sú ukrytí v živých tvoroch či chceš alebo nechceš. Priznaj si to.
Všetko živé... má v sebe ukryté tajomstvo, ktoré objav radšej sám!
Hry života sú hry o všetko, čo sa ponúka!

Môžeš vyhrať najkrajšiu ženu, ale duch ženy... jej rozmer... pokiaľ nepatrí tebe... Chlapče!
Dobré ráno!

Po celý čas sa ti snažím povedať, že všetci môžeme vedieť to isté stále dokola, ale radšej nestráť súdnosť a schopnosť vstať každé ráno z postele a cítiť sa aspoň ako tak schopný „prevádzky“... až pokým ti to nevystaví STOP... na akýkoľvek spôsob...

Pre každého si prichádza smrť.. ale „duch“ žien, pokiaľ... ich rozmer... nepatrí... aspoň „občas“ aj tebe... Bože, chlapče!

Chceš začínať alebo končiť v náručí ženy, s ktorou by ste to mohli doviest' až na samotný vrchol?

Môžeš stratiť zase len život... a čím viac ponúkaš... tým viac môže byť očakávané... tým viac môžu byť natiahnuté na škripec tvoje asociácie... (:)

O každú ženu tvojho života... hej, o takú sa bude pokúšať skutočne nebezpečný sok, to už nie je pozícia dobrá a zlá, to je jestvovanie v inom rozmere. To je jedna z najvyšších ponúk.

Muž ponúka len jednu polovicu „pravdy“... bez ženskej kontroly... príde „kontrola matky prírody“ – taká, že (predtým) spomínané „pretiahnutie ňou“ je len zlomok... z toho, čo by si mohol uvidieť... tak či tak, ak budeš sám... a nevyrovnáš sa s ponúknutou sexualitou... nepochopíš ženský rozmer – a vystaví ťa to mimo dobro a zlo... A tvoja strana bude vystavená... každému človeku a jeho náhľadu na svet... až príliš kruto!

Kto riskuje najviac... chcel som ti to povedať... skôr.

Tak riskoval si niekedy až za hranicu? Ja áno... aj keď neviem vlastne prečo... Vtedy som ju stratil - opäť...

Obyčajní život je lepší... ale aj ty si v určitom okamihu povzdychneš:

Ale už nechcem – dnes, kdekoľvek, zajtra - byť otrokom ostatných, už chcem byť tým, kým som bol – včera... kým som dnes? - a kým som medzi ľuďmi, ktorí naozaj – aspoň trochu – veria... že aj moja bytosť... má miesto... medzi stožiarimi, vežami, panelákmi, domami, mostami, hrádzami...

Matéria a biznis, muž a žena, bejby.

Muž a žena, v histórii sa obchádzajú naveky, plodia naveky.

Ak si nedáš pozor, každý správny otec... Otec... ťa zabije... ak... budeš chcieť zlomiť „lady“ „madam“ „kurvičku“ *societu* „v drieku“ a ona povie hlboké Nie všetkému... Chlapče, všetkému... lebo si taaaaaaak špinavý, zneuctený, zbytočný a „zdravenelo ti údajne srdce“! Že už znásilňuješ spoločnosť ako „ženu“! Za také násilie sa trestá smrťou!!!! Ak... ľudia... nepochopia, že tvoja láska, pravda, kontrola tvojej bytosti, svojbytnosti...

Never na konce, o ktorých vieš!

Ver na konce, o ktorých nevieš!

Vytiahnu z teba všetkých tvojich nepriateľov, všetok tvoj strach v skúške o všetky práva tvojich dvoch vajec... Všetky tvoje bolesti, všetky komplexy, tak sa nepoddaj! Môžeš sa zavrieť na izbu, môžeš odísť domov a plakať matke... na ramene... vo vedľajšej izbe... Možno navždy, ak sa nepozviechaš...

Budeš len slaboch... pre oči levov... nech už žijú v klietkach alebo nie!

Dávaj si pozor! Ženská moc je nevyspytateľná! Ony sú *naozaj* iracionálne, keď príde na rozlúštenie hádanky! Vždy budú stáť na strane toho, koho „treba“ zabiť, lebo ohrozuje „mužskú evolúciu“! Už to pochop!

Už ti „To“ dnes zase raz povedalo, kým vlastne si? Ale ty nepočúvaš... („?“)

Každý deň môžeš vidieť históriu na každom kroku...

Každý deň budeš mnohými ľuďmi označený za toho, kto jednoducho nemá pravdu...

„Aj toto sme už videli...“

Získaj právo na pravdu ešte raz.

Získaj právo na lásku ešte raz. Nech už si prišiel o ňu toľkokrát... koľkokrát si nechcel...

Ženy sú moderní sudcovia mužského úspechu, tak kľučkuj medzi ich súdmi najlepšie ako vieš!

A ver mi, priznaj si to, bez mužov nezažiješ skutočnú lásku so ženou...

Možno... ak by si mal štyri roky... a pobožkal by si dievča ako prvý... Vieš koľko problémov vie malé zamilované dievčatko spôsobiť malému chlapcovi?!

Šťastné obdobia putujú od človeka k človeka, a menia sa ako počasie.

Dávaj si pozor – varujem ťa opäť odznova!

Mužská moc sa skrýva vo všetkom, o čom si myslíš, že ti môže patriť! Muži sú páni moci a vojen!

Ženy sú panny múzy a tvorivosti, keď už nič iné nezostáva...

Zostaň stáť na strane... života, muž. Zostaň – ešte raz a ešte raz - na strane svojich gúľ, preboha! Zostaň na strane svojej chuti po vyspovedaní sa do ženy, ktorá ti dá emocionálnu ochranu!

Občas jednoducho musíš hovoriť ako muž... (!)

Ale emocionálna ochrana... to nájdeš veľmi, veľmi, veľmi ťažko... Čím si starší... tým viac sa za to pýta! Ale možno za rohom čaká výnimka, ale ženskú ľútosť sme si už vysvetlili...

Ona chce ochranu a obhajobu pred matkou prírodou, že nekrváca nadarmo! Počuješ – alebo sú tvoje uši na strane „diabla“?! (pozri, žartujem s tebou po celý čas, tak urob čo máš...)

Pudy môžeš oklamať len pri pohľade do očí žien, ktorá ti dodá pokoj! A nechá ťa pátrať po zmysle... v jej úsmeve... Tam sa to začína...

Možno si už v stave... kedy je láska vedomé rozhodnutie... Ale potom sa už asi nikdy nevyslobodíš z toho „radaru“...

Tak pátraj... boxuj celkom odznova s mužmi, a s prefikáňmi ženami sa zdrav len ako ti rozum... dovolí...

Tak pátraj:

Po jej úsmeve... po jej energii... ktorá ti ukáže „energiu života ako takú“... inak ako na všetkých doterajších stranách...

„Zmeniť svet sa môžeš snažiť len v okamihu, v ktorom nevidíš všetky súvislosti až natoľko, aby si prenikol do styčného bodu... že väčšina vidí a počuje... – v súkromných svetoch intímna demokracia predsa nejestvuje a kompromis tiež nie je to... na čo by si sa mohol odvolať... –

... hej, hej, a údajne len neukojení vykrikujú to, čo už dávno... preniklo myšliami toľkých, ktorí sú... unavení z toľkých slov a blúznení...?“

Ibaže...

Ak stúpaš, môžeš prestať, ak stúpaš len sám... lenže ľudia okolo... to sú často tie vrchy, o ktorých vôbec nevieš...

—

Repete, lebo tvoje pudy repete asi nepoznajú:

Krásne ženy z produkcie vysokého napätia, z vysokej spoločnosti, ktorá rozhoduje o tom ako padnú kocky... keď sa dozvedia, že niekto sa pokúsil hodiť kocky a padla „6“... o ktorej nevedeli... „ak sa chceš šplhať na baobab, môžeš... veď hej... ale pády... bývajú aj tu smrteľné...“

A všetky ostatné ženy, to napätie je tak premenlivé, tá cesta vždy tak otázná, „modlenie“ často nepomôže...

Repete 6x 7x 8x 9x 10x:

A niektoré chcú naozaj chrániť mužov pred stratou duše, a niektoré im tú dušu stratia... (!) He, he... Tak ako ty im...

Niektoré sú normálne...

Niektoré nie sú dokončené...

Niektoré ti chcú dať „to ich šťastie...“

Niektoré sú presvedčené, že z teba urobia „modrý vysielateľ“... ☺

Niektoré sú presvedčené, že keď ješ ich jedlo... patíš im o to viac...

A tak ďalej... až pokým... si nepriznáš, že záleží iba na tom... ako sa s tým vyrovnáš...

A vôbec... si ešte tu?

Ak si pri nej uvedomíš, že takého ako si ty... môže mať všade, kde hodí tou svojou kockou v hlave... a uvidí muža, ktorý vie, že všetko „môže bežať, šprintovať, plaziť sa, platiť od 1 do 10... aspoň čo sa týka prstov“... nuž, máš len ďalšie „narodeniny“... ak pochopíš, že možno všetky doterajšie slová boli zbytočné...

A ty zase musíš ísť ďalej, aj keď už ani nevieš prečo...

A opäť sa prebudíš s niečím novým... ak to prežiješ.

Ale môžeš sa znížiť i ku smútočným oznámeniam:

Ilúzia moci, úspechu, slávy... (uznania) bez činnosti... bez talentu... je len ďalšou črtou tvojej osobnosti...

Ak máš v sebe takú ilúziu... má to svoju príčinu.

A dá sa to liečiť... len keby talent a zmysluplná činnosť nebola tak... subjektívna v očiach „historického“ kolektívu v mene každej budúcnosti, na ktorú pomyslíš aj ty:

Tak vyber si svoju „medicínu“... haha! (*Ale je to len ďalšie klamstvo!*)

Ilúzia... a pocit... napätia z existencie ako hranice na upálenie ďalšieho mozgu... ktorý chce „krákať“...

Ilúzia, klam a podvod... Nie, nie, nie, choď si radšej kúpiť obyčajný chleba... a pochop, že je dôležitý ☺..

Recept na Chleba z tvojho rozumu,

ktorú do teba vloží (v podstate už „ktokoľvek“) ako nádej na lepšiu „jej/jeho/tvoj“ svet pre všetko... čo videl(a) v živote a cítil(a)... ak vrátiš aspoň zlomok... z (jej-jeho) mysle... ktorú ako žena-muž stráca každý deň, lebo prúd v nás (jedincoch, s potrebami, ktoré nepatria mase) nie je večný (aspoň zlomok z jej-jeho - možno len podvedomých – a možno skutočne vedomých... ženských krvácaní/mužských výkrikov bolesti, šťastia, spokojnosti, naplnení,)... ale ak ten Chleba upečieš sám, nenechaj si ho zobrať za sľub, že „dostaneš mier duše...“ !!!!!

Ešte si nikdy nebojoval o deti v otvorenej spoločnosti?! Vitaj... časy sa zase raz menia... a ty nemusíš súhlasiť, ale mal by si vedieť, že tvoj súhlas nie je potrebný, veď väčšina pravidiel sa formovala pred tvojim narodením...

Sú veci, ktoré nezmeníš, zhodnot' svoj mozog, pozri sa – tak ako na začiatku knihy – na svojho vtáka, „prepáč, bejby“ - máš holý fakt. Preto sa môžeme na ďalší okamih vrátiť do histórie tejto knihy a povedať v mene tvojej budúcnosti:

Žena, tvoja Žena ti uverí, ak jej dáš nádej... ktorú videla ako zachytávajúci hromozvod emócií a pocitov všetkého živého, čo malo (má) prejav voči nej – len ako malé dievčatko ... Ak to v sebe udržala ako žena... Pozor, pozor, pozor!

O to tu občas ide. Lenže aj na teba čaká obyčajný život!

Možno ti povedia, že nemáš žiadny štýl, na ktorom môžeš stavať.

Čím viac sa prispôbiš, tým viac prehrávaš.

Neboj sa, všetci, ktorí „niečo odvádzajú“ sú údajne potrební...

Ale ľudia sú už nastavení...

Ak nemáš zdravotné poistenie, budú sa tak k tebe automaticky správať bez toho, aby o tom „vedeli“...

Už zmienené počítače a mimika tváří...

Emócie a potrebná autonómia vedomia...

Už si, kurva, prebudený?

Toľko ľudí sa s tebou len hrá!

Toľko ľudí ťa večer možno ohovorí a možno ťa odsúdia v myšliach, lebo si pomôžu.

A keď sú v „počítačových“ myšliach... vieš o čom to je? Musíš byť silní a poraziť ich „sväté“ pravdy!

Sú aj dobrí muži, ktorí patria do nesprávnych skupín...

Buď si na strane zákona, spoločnosti, ktorá ťa „spravuje“ – alebo na strane tých, ktorý ten zákon porušujú, ale potom nečakaj, že ťa bude „spravovať“ societa „*tých dobrých a správnych*“ natoľko, aby si našiel to... čo potrebuješ v očiach ženy, ktorá háji druhú stranu...

Naozaj, hovorím ti, časy sa prudko zmenili!

Ono sa to, preboha, stupňuje! *Pozor, pozor!!*

Nestrácaj nárok na prežitie životnej spokojnosti, každý deň ťa môže vystriedať nový muž.

Pochop už, že ako sa spieva:

Každá pekná je nový siet'ový „internet, ktorý sa môže chovať rovnako... ako všetky siet'ové „pripojenia - ak na to príde!

Len si všímaj ich taktiky!

Nepodliehaj znova panike, keď sa dozvieš, že niet návratu!

Tak do ktorej sociobiologickej skupiny teda-teda „navždy“ patríš?

Myslíš si, že si môžeš každý deň vybrať?

Mýliš sa.

„Modli sa“, aby dajaká žena spoznala skôr tvoju podstatu... lebo skončíš v dajakej krabici na použitie s nápisom „handle with care“. ...ale môžeš sa v tom vyžívať, nuž, môžeš. Dokedy?

()

Je ich tak veľa, veľa... ale keď stúpaš alebo bohapusto klesáš medzi ostatnými, a keď budeš počuť zvonenie, keď budeš chcieť piť celkom natvrdo... a predstavovať si tú... ktorú „miluješ“ a ona nie je s tebou, lebo ťa nemá rada- rozkladá ťa to...

Tá ktorá je – údajne na okamih - „tá pravá“ - a s ktorou si mohol zažiť societu ako na podnose, iný podnos ťa (na ako dlho, chlapče, na ako dlho?) nebude zaujímať... Realita s ňou je uzavretá. A je to len škoda.

Môžeš dostať kľúč do ľavého i pravého lýtka – ak ju budeš chcieť každú noc v predstavách tvojho ďalšieho naplnenia! Nehraj sa zas a znova... s niečím, čomu nerozumieš...

Môžeme ťa opraviť... povedia ti... „môžeme“.

Všetky tieto rodinné pravidlá... Už to máš?

Môžeš počuť ďalšie hlasy v hlave, až tak budeš po nej (po niečom... čo bude pre teba uzavreté) túžiť! Zvládni to, lekári čakajú... na tých, čo to nezvládnu! Radšej na ňu nemysli... máš na ňu vydaný zákaz!!!!

A ver... radšej ver... že to vychádza z nej! (nemusi vedieť... stačí antipatia)

My ťa už nepotrebujeme – ak budeš porušovať „*naše nepísané pravidlá*“, nech si už ktokoľvek... ak sa nebudeš chovať ako chceme MY!!!!

Počul si už zatváranie dverí!

Niektu ich zabuchne... niekto otvorí... niekto klope večne...

Sú to ako chodby z dverami, v niektorých ťa privítajú, v niektorých dostaneš na hubu...

Všetky tieto súkromné nebá a peklá...

Koľko ich je, koľko ich je?

Tak sa zamysli, takto je so všetkým - čo veľmi chceme, ale... Môžeš sa spýtať: „prečo“?

Tvoj deň však viac nie je každým mojím dňom.

Už?!

„Aj ty si vysávaný v prospech silnejších?“ (chlapče, prebud' sa a choď si radšej zabehnúť – alebo potrebuješ dajakú manuálnu činnosť, toto nie je normálne!)

Aj ty...

Patríš do škatulky pre tých „hore“, lebo niekto pochopí, že z teba môže byť zisk pre niekoho alebo alebo peklo? A potom možno jedného dňa dostaneš možnosť si vytvoriť svoje vlastné alebo alebo peklo... ak to znova ustojíš... či už s noblesou alebo bez... noblesy...

Aj teraz sa preber!

Je veľa mužov, väčšina ťa vôbec nerieši, pokiaľ im nesiahaš na ich vagíny úspechu, moci, slobody, mejkapu mysle... A nesnažíš sa ich prebudieť.

Väčšina čohokoľvek ťa nerieši. Ale ak sa práve na strom pred tvojim oknom posadila holubica – alebo „dačo tomu podobné“... Hm. Hm.

Tvoj život je ako strom, ktorý je potrebné zoŕať, keď sa väčšina zhodne, že bude z teba pekný nábytok, tvoji ochranári nemajú šancu... pokiaľ nehorí 18 sviečok! Ktorý je potrebné zoŕať, ak bude napadnutý príliš veľa škodcami... pokiaľ nehorí 18 sviečok!

Mal si v živote zháňať konexie... medzi takými „ochranármi“!

Ale 18 sviečok nezapáliš... s konexiami, bez konexii. Chápeš? Tie sa musia zapáliť celkom samé... v srdciach... Tie často horia bez toho, aby niekto vedel... niektorá vedela... že... že... ich zapálila... ale má ich v sebe.

Každý muž, ktorý ťa pozná... a povie si, že bola by ťa škoda...

Bože, bože, bože, ženy... !!!!!!!!!!!!! Ženy! Zachráňte aj tohto chlapca... pokým sa nestane mužom a neuvidí krutú pravdu!

Medzi takými „škodcami“... – alias ako zachrániť dušu každého chlapca, ktorý chce hovoriť nahlas...?

Medzi všetkým... - a ty už vieš, že nemôžeš prestať vidieť, lebo slepota – ak si raz už uvidel, čo je za všetkým... čím si, čím sme... čím je okolie, čím sú vtáci, psy, mačky (zatiaľ len zvieratá, ktoré s nami žijú...) nie je rozhodnutie – ale choroba...

Už si konečne zistil, kde to žiješ?!

Už si dospel, tak hraj klamlivé hry o „talent“ fajčiť cigarety, piť viac ako môžu ostatní...

Hraj si tie smutné hry!

Vždy budeš dieťaťom... a nakoniec len zneužitým kokotom, keď si ženy spoja ruky... keď si muži spoja ruky...

Už sa nepýtaj vinný alebo nevinný...

Už sa nepýtaj silný alebo slabý...

Máš čo stále máš, a stratil si, čo si už stratil. Ibaže... Môžeš chcieť naspäť svoju dušu, ak si ju jedného dňa stratil v tejto societe a v tomto stvorení (čo nie je vždy to isté)?

Mal by si počúvať... a vedieť, že keď znesieš byť sám so sebou, si na najlepšej ceste... aby si dostal späť vynaloženú bolesť a našiel spokojnosť... len musíš zniesť byť sám sebou aj medzi ostatnými.

Už nezabúdaj, že krutosť je hra o pozíciu sily v každom metre, v každom kostole...

Nehraj túto hru... ak nechceš stratiť dušu... pri každom pretiahnutí... ktoré sa ti núka „zvonku, zvnútra“.

- Každá duša musí byť pretiahnutá len ako si zaslúži v tomto živote! -

Nikdy nedopusť... aby si spadol... do hry... z ktorej už vyniesli toľko dobrých mŕtvych mužov bez lásky... bez opätovania citu... bez sebaspoznania... a stratil... niečo, čo je hlboko ukryté v každom, kto neprestal hľadať v ktorejkoľvek pozícii a v ktoromkoľvek fúkaní vetra, na ktorúkoľvek svetovú stranu - volá sa to rozmer lásky v tebe... čo speje... a otvára ťa... Každá žena, ktorá nebude tou zneužitou spoločenskou kurvou bez duše ti môže na tvoje volanie odpovedať. Volá sa to... „právo človeka pre človeka nájsť svoju dušu“.

INAK:

Budeš mať v sebe len to... - čo sa z ponuky na zaplátanie tvojho mozgu len pre tvoj mozog... a mozgy ostatných - bude najviac hodiť, aby si hovoril – alebo, aby si mlčal – tak ako chceme MY!!!!

Nikdy si možno neprišiel na to, čo znamená čistá láska.

Áno, už možno dobre vieš, každá žena ti vie dať slobodu aspoň na jeden deň... v šachovej hre o vytvorenie životného priestoru. „Ak to pochopíš...“

Pretože čistú lásku má v sebe každý človek... ak by nemusel... povedať ani jedno klamstvo... a súťažiť o všetky tie ženy-mužov...

Adamov a Ev je toľko, že všetky tie páry opakujú len jeden príbeh dokola. Len scenáre a dramaturgia sa menia.

***Aspoň na okamih by si mal vedieť, že ti ukáže(me) všetky pravidlá, ktoré by si mal vidieť..
Potom sa uvidí!.***

Ale priprav sa, budeš stretať ľudí, ktorí si budú dávať na ústa prst. Musíš mlčať. Niet dôvod hovoriť a „urobiť zo seba blázna“...

Ak to nepochopíš s dajakou ženou... ak to nepochopíš s dajakým dieťaťom... ak to nepochopíš... silou, ktorá k tebe príde... A ty nezakročíš... lebo nebudeš vedieť... alebo budeš vedieť až príliš dobre – ale bude ti „to“ už iba jedno...

Chlapče!!!!

Tvoje telo...

Tvoja myseľ...

Tvoja duša...

Tvoj rozum.

Podľa toho, čo chceš povedať a dať tomuto svetu, budeš vyskúšaný.

Neber to osobne!

„Spoločnosť dobrá a spoločnosť zlá.“ (?)

Spoločnosť, kde priateľstvo môže jestvovať a spoločnosť, kde priateľstvo zanikne. Vyber si.

Jún 2010